

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

31. července 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 249/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 249/02 Věc C-45/15 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. května 2017 – Safa Nicu Sepahan Co. v. Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice — Seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Majetková újma — Nemajetková újma — Nesprávné posouzení výše náhrady újmy — Absence — Vedlejší kasační opravný prostředek — Podmínky nezbytné pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie — Povinnost prokázat opodstatněnost omezujících opatření — Dostatečně závažné porušení“ 2

2017/C 249/03 Věc C-296/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil – Slovinsko) – Medisanus d.o.o. v. Splošna Bolnišnica Murska Sobota „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2004/18/ES — Článek 2 a čl. 23 odst. 2 a 8 — Články 34 a 36 SFEU — Veřejná zakázka na zásobování nemocnic — Vnitrostátní právní úprava vyžadující přednostní zásobování nemocnic léčivými přípravky vyráběnými z tuzemské plazmy — Zásada rovného zacházení“ 3

2017/C 249/04	Věc C-420/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 31. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – trestní řízení proti U „Řízení o předběžné otázce — Článek 45 SFEU — Volný pohyb pracovníků — Povinnost zaregistrovat vozidlo, jehož vlastníkem je osoba s bydlištěm v Belgii a které je určeno k užívání v Itálii“	3
2017/C 249/05	Věc C-529/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – řízení zahájené Gertem Folkem „Řízení o předběžné otázce — Odpovědnost za životní prostředí — Směrnice 2004/35/ES — Článek 17 — Časová působnost — Provoz vodní elektrárny zahájený před uplynutím lhůty k provedení této směrnice — Článek 2 bod 1 písm. b) — Pojem „škody na životním prostředí“ — Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje škody zohledněné v povolení — Článek 12 odst. 1 — Přístup ke spravedlnosti ve věcech týkajících se práva životního prostředí — Aktivní legitimace — Směrnice 2000/60/ES — Článek 4 odst. 7 — Přímý účinek“	4
2017/C 249/06	Věc C-541/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Wuppertal – Německo) – řízení zahájené na návrh Mircey Floriana Freitaga „Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Článek 21 SFEU — Svoboda pohybovat se a pobývat v členských státech — Občan se státní příslušností členského státu svého bydliště a zároveň členského státu svého narození — Změna příjmení v členském státě narození mimo obvyklý pobyt — Příjmení odpovídající rodnému příjmení — Žádost o zápis tohoto příjmení do matriky členského státu bydliště — Zamítnutí této žádosti z důvodu, že uvedené příjmení nebylo získáno v průběhu obvyklého pobytu — Existence jiných postupů podle vnitrostátního práva vedoucích k uznání téhož příjmení“	5
2017/C 249/07	Věc C-571/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 1. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht – Německo) – Wallenborn Transports SA v. Hauptzollamt Gießen „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Režim vnějšího tranzitu — Přeprava zboží přes svobodný přístav nacházející se v členském státě — Právní úprava tohoto členského státu, podle níž nejsou svobodné přístavy součástí vnitrostátního daňového území — Odnětí zboží celnímu dohledu — Vznik celního dluhu a povinnosti odvést DPH“	5
2017/C 249/08	Věc C-580/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge – Belgie) – Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, jednající jako dědici Johannese Van der Weegen, zesnulého, Anna Pot v. Belgische Staat „Řízení o předběžné otázce — Článek 56 SFEU — Článek 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Daňové právní předpisy — Daň z příjmů — Daňové osvobození uplatnitelné pouze na úroky vyplácené bankami, které splňují některé právní podmínky — Nepřímá diskriminace — Banky se sídlem v Belgii a banky se sídlem v jiném členském státě“	6
2017/C 249/09	Věc C-625/15 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 – Schniga GmbH v. Odrůdový úřad Společenství, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC „Kasační opravný prostředek — Odrůdová práva Společenství — Žádost o odrůdové právo Společenství — Odrůda jablek „Gala Schnitzer“ — Technické zkoušení — Obecné zásady zkoušení přijaté Správní radou Odrůdového úřadu Společenství (OÚS) — Nařízení (ES) č. 1239/95 — Článek 23 odst. 1 — Pravomoci prezidenta OÚS — Doplnění odlišující vlastnosti po provedení technického zkoušení — Stabilita vlastnosti během dvou vegetačních cyklů“	7
2017/C 249/10	Věc C-689/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze v. Verein Bremer Baumwollbörse „Řízení o předběžné otázce — Duševní vlastnictví — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Články 9 a 15 — Přihláška označení Bavlíňkový květ podaná sdružením — Zápis jako individuální ochranná známka — Poskytování licencí k užívání této ochranné známky výrobci bavlněných textilií, kteří jsou členy tohoto sdružení — Návrh na prohlášení neplatnosti nebo na zrušení — Pojem „řádné užívání“ — Základní funkce spočívající v označení původu“	7

2017/C 249/11	Věc C-54/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Ordinario di Venezia – Itálie) – Vinyls Italia SpA, v úpadku v. Mediterranea di Navigazione SpA „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Úpadkové řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Články 4 a 13 — Úkony poškozující všechny věřitele — Podmínky, za nichž může být dotčený úkon napaden — Úkon podléhající právu jiného členského státu, než ve kterém bylo řízení zahájeno — Úkon, který nelze napadnout na základě tohoto práva — Nařízení (ES) č. 593/2008 — Článek 3 odst. 3 — Právo, které si strany zvolí — Umístění všech prvků dotýčné situace ve státě, který řízení zahájil — Dopad“	8
2017/C 249/12	Věc C-228/16 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 31. května 2017 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Rozhodnutí o odložení — Odmítnutí Evropské komise pokračovat v přezkumu stížnosti navrhovatelky — Neexistence podpory po ukončení předběžné fáze přezkumu — Čistě potvrzující rozhodnutí — Podmínky legality zrušení rozhodnutí o odložení jeho autorem ab initio“	9
2017/C 249/13	Věc C-293/16: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Sharda Europe B.V.B.A. v. Administración del Estado, Syngenta Agro, SA „Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh — Směrnice 2008/69/ES — Článek 3 odst. 2 — Postup nového zhodnocení povolených přípravků na ochranu rostlin členskými státy — Lhůta — Rozdíl mezi jazykovými verzemi“	10
2017/C 249/14	Věc C-296/16 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. června 2017 – Dextro Energy GmbH & Co. KG v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Ochrana spotřebitele — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Zdravotní tvrzení při označování potravin jiná než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí — Zamítnutí žádosti o zápis určitých tvrzení navzdory kladnému stanovisku Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA)“	10
2017/C 249/15	Věc C-330/16: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 1. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Warszawie – Polsko) – Piotr Zarski v. Andrzej Stadnicki „Řízení o předběžné otázce — Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích — Směrnice 2011/7/EU — Smlouvy o nájmu nebytových prostor na dobu neurčitou — Opožděná platba nájmu — Smlouvy uzavřené před uplynutím lhůty pro provedení této směrnice — Vnitrostátní právní úprava — Vyloučení takových smluv z časové působnosti uvedené směrnice“	11
2017/C 249/16	Věc C-111/17 PPU: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Monomeles Protodikeio Athinon – Řecko) – OL v. PQ „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanskoprávních věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Mezinárodní únosy dětí — Haagská úmluva ze dne 25. října 1980 — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 11 — Žádost o navrácení — Pojem ‚obvyklé bydliště‘ v případě kojence — Dítě narozené dle vůle svých rodičů v jiném členském státě, než ve kterém měli obvyklé bydliště — Nepřetržitý pobyt dítěte v členském státě, v němž se narodilo, po dobu prvních měsíců jeho života — Rozhodnutí matky nevrátit se do členského státu, v němž se nacházelo obvyklé bydliště rodičovského páru“	11
2017/C 249/17	Věc C-110/16: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Lg Costruzioni Srl v. Area – Azienda Regionale per l'edilizia abitativa „Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 2004/18/ES — Článek 7 — Hodnocení a ověřování technické způsobilosti hospodářských subjektů — Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora — Zjevná nepřipustnost“	12

2017/C 249/18	Věc C-286/16: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – SC Exmitiani SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj „Řízení o předběžné otázce — Činnost v osobní silniční dopravě — Zdanění — Skutkové okolnosti předcházející vstupu Rumunska do Evropské unie — Zjevný nedostatek pravomoci Soudního dvora“	13
2017/C 249/19	Věc C-411/16 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 7. června 2017 – Holistic Innovation Institute, SLU v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Projekty financované Evropskou unií v oblasti výzkumu — Sedmý rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj (2007-2013) — Projekt eDIGIREGION — Rozhodnutí Evropské komise o zamítnutí účasti žalobkyně — Žaloba na neplatnost a na náhradu škody“	13
2017/C 249/20	Věc C-653/16: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu – Česká republika) – Jitka Svobodová v. Česká republika – Okresní soud v Náchodě „Řízení o předběžné otázce — Skutkový a právní kontext sporu v původním řízení — Nedostatečné upřesnění — Zjevná nepřípustnost — Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora“	14
2017/C 249/21	Věc C-53/17: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 11. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt. v. Nemzetgazdasági Minisztérium „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Podpory poskytované členskými státy — Výjimky ze zákazu státní podpory — Podpory, které mohou být považovány za slučitelné s vnitřním trhem — Nařízení (ES) č. 800/2008 — Definice mikropodniků, malých a středních podniků — Propojené podniky — Podniky, které působí na téže trhu a jsou součástí globální skupiny podniků vlastněné členy téže rodiny — Pojem „skupina fyzických osob, které jednájí společně““	14
2017/C 249/22	Věc C-67/17: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rayonen sad Varna – Bulharsko) – Todor Iljev v. Blagovesta Iljeva „Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 1 odst. 2 písm. a) — Oblast působnosti — Vyloučené věci — Majetkové poměry v manželství — Zánik manželství — Vypořádání majetku nabytého v průběhu manželství“	15
2017/C 249/23	Věc C-687/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. prosince 2016 společností Capella EOOD proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. května 2016 ve věci T-750/14, Kermartin GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	16
2017/C 249/24	Věc C-23/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2017 společností For Tune sp. z o. o. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 8. listopadu 2016 ve věci T-579/15, For Tune sp. z o.o. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	16
2017/C 249/25	Věc C-142/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 20. března 2017 – Manuela Maturi a další v. Fondazione Teatro dell’Opera di Roma	16
2017/C 249/26	Věc C-143/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 20. března 2017 – Catia Passeri v. Fondazione Teatro dell’Opera di Roma	17

2017/C 249/27	Věc C-206/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgerichts (Německo) dne 21. dubna 2017 – Heinrich Denker v. Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht	18
2017/C 249/28	Věc C-211/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 24. dubna 2017 – SC Topaz Development SRL v. Constantin Juncu, Raisa Juncu, rozená Cernica . . .	18
2017/C 249/29	Věc C-227/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgerichts Düsseldorf (Německo) dne 28. dubna 2017 – Medtronic GmbH v. Finanzamt Neuss	19
2017/C 249/30	Věc C-248/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. května 2017 Bank Tejarat proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. března 2017 ve věci T-346/15, Bank Tejarat v. Rada .	19
2017/C 249/31	Věc C-289/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tartu Maakohus (Estonsko) dne 19. května 2017 – Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS v. Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov	20
2017/C 249/32	Věc C-292/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 22. května 2017 – EUflight.de GmbH v. TUIfly GmbH	21
2017/C 249/33	Věc C-341/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. června 2017 Helénská republika proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 30. března 2017 ve věci T-112/15, Řecká republika v. Evropská komise	21

Tribunál

2017/C 249/34	Věc T-9/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. června 2017 – Ball Beverage Packaging Europe v. EUIPO – Crown Hellas Can (Plechovky) „(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující tři plechovky – Starší (průmyslový) vzor – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Odlišný celkový dojem – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Soubor výrobků představujících jednotný předmět – Rozsah popisu zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství – Povinnost uvést odůvodnění – Záměna strany sporu“	23
2017/C 249/35	Věc T-262/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2015 – Kiselev v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím Ukrajinu – Zmrazení finančních prostředků – Omezení vstupu na území členských států – Fyzická osoba aktivně podporující akce nebo politiky narušující nebo ohrožující Ukrajinu – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Svoboda projevu – Přiměřenost – Právo na obhajobu“	23
2017/C 249/36	Věc T-457/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2017 – Fakro v. EUIPO – Saint Gobain Cristalería (climaVera) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie climaVera – Starší slovní ochranná známka Evropské unie CLIMAVER DECO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odstavce 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	24

2017/C 249/37	Věc T-95/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2017 – Aydin v. EUIPO – Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ROYAL & CAPORAL — Starší slovní ochranná známka Evropské unie KAPORAL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	25
2017/C 249/38	Věc T-141/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. června 2017 – Komise v. IEM „Rozhodčí doložka — Smlouva FAIR-CT98-9544 uzavřená v rámci čtvrtého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (1994-1998) — Ukončení smlouvy — Vrácení vyplacených částek — Úroky z prodlení — Rozsudek pro zmeškání“	25
2017/C 249/39	Věc T-258/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. června 2017 – Mediterranean Premium Spirits v. EUIPO – G-Star Raw (GINRAW) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie GINRAW — Starší slovní ochranné známky Evropské unie RAW — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem — Povinnost uvést odůvodnění“	26
2017/C 249/40	Věc T-302/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2017 – Bay v. Parlament „Institucionální právo — Rozhodnutí předsedy Parlamentu, kterým se evropskému poslanci ukládá sankce spočívající ve ztrátě nároku na denní příspěvek — Článek 166 jednacího řádu Evropského parlamentu — Právo na přístup do spisu — Nesprávné posouzení“	27
2017/C 249/41	Věc T-326/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. června 2017 – Bundesverband Deutsche Tafel v. EUIPO – Tiertafel Deutschland (Tafel) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie Tafel — Vyhovění rozsudku zrušujícímu rozhodnutí jeho odvolacích senátů ze strany EUIPO — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 52 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Popisný charakter — Článek 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009 — Rozhodnutí přijaté v návaznosti na zrušení předchozího rozhodnutí Tribunálem“	27
2017/C 249/42	Věc T-659/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2017 – LG Electronics v. EUIPO (Second Display) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Second Display — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“	28
2017/C 249/43	Věc T-690/16 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. května 2017 – Enrico Colombo a Corinti Giacomo v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti“	28
2017/C 249/44	Věc T-877/16: Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Verschuur v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokument týkající se správního řízení o státní podpoře SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) provedené Nizozemskem ve prospěch společnosti Starbucks — Odepření přístupu — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	29
2017/C 249/45	Věc T-293/17: Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Fakro v. Komise	29
2017/C 249/46	Věc T-309/17: Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Optile v. Komise	30
2017/C 249/47	Věc T-312/17: Žaloba podaná dne 1. června 2017 – Campbell v. Komise	31

2017/C 249/48	Věc T-315/17: Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Hebberecht v. ESVČ	31
2017/C 249/49	Věc T-319/17: Žaloba podaná dne 22. května 2017 – Aldridge a další v. Komise	33
2017/C 249/50	Věc T-329/17: Žaloba podaná dne 24. května 2017 – Hautala a další v. EFSA	34
2017/C 249/51	Věc T-332/17: Žaloba podaná dne 29. května 2017 – E-Control v. ACER	35
2017/C 249/52	Věc T-333/17: Žaloba podaná dne 29. května 2017 – Austrian Power Grid a Voralberger Übertragungsnetz v. ACER	36
2017/C 249/53	Věc T-347/17: Žaloba podaná dne 2. června 2017 – FLA Europe v. Komise	39
2017/C 249/54	Věc T-351/17: Žaloba podaná dne 2. června 2017 – Nike European Operations Netherlands a další v. Komise	40
2017/C 249/55	Věc T-354/17: Žaloba podaná dne 6. června 2017 – Genomic Health v. EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)	41
2017/C 249/56	Věc T-359/17: Žaloba podaná dne 7. června 2017 – Aldo Supermarkets v. EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI)	41
2017/C 249/57	Věc T-360/17: Žaloba podaná dne 2. června 2017 – Jana shoes a další v. Komise	42
2017/C 249/58	Věc T-362/17: Žaloba podaná dne 6. června 2017 – NCL v. EUIPO (FEEL FREE)	43
2017/C 249/59	Věc T-364/17: Žaloba podaná dne 5. června 2017 – Marcin Bielawski v. EUIPO (HOUSE OF CARS)	44
2017/C 249/60	Věc T-366/17: Žaloba podaná dne 5. června 2017 – Polsko v. Komise	44
2017/C 249/61	Věc T-367/17: Žaloba podaná dne 9. června 2017 – Linak v. EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Tvar elektricky ovládaného zvedacího sloupku)	45
2017/C 249/62	Věc T-368/17: Žaloba podaná dne 9. června 2017 – Linak v. EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Tvar zdviháku s elektrickým ovládáním)	45
2017/C 249/63	Věc T-369/17: Žaloba podaná dne 13. června 2017 – Winkler v. Komise	46
2017/C 249/64	Věc T-370/17: Žaloba podaná dne 12. června 2017 – KPN v. Komise	47
2017/C 249/65	Věc T-380/17: Žaloba podaná dne 16. června 2017 – HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise	48
2017/C 249/66	Věc T-138/08: Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Cavankee Fishing a další v. Komise	49
2017/C 249/67	Věc T-816/16 RENV: Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – FK (*) v. Komise	49

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 249/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 239, 24.7.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 231, 17.7.2017

Úř. věst. C 221, 10.7.2017

Úř. věst. C 213, 3.7.2017

Úř. věst. C 202, 26.6.2017

Úř. věst. C 195, 19.6.2017

Úř. věst. C 178, 6.6.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. května 2017 – Safa Nicu Sepahan Co. v. Rada Evropské unie

(Věc C-45/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice — Seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Majetková újma — Nemajetková újma — Nesprávné posouzení výše náhrady újmy — Absence — Vedlejší kasační opravný prostředek — Podmínky nezbytné pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie — Povinnost prokázat opodstatněnost omezujících opatření — Dostatečně závažné porušení“

(2017/C 249/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Safa Nicu Sepahan Co. (zástupce: A. Bahrami, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: R. Liudvinaviciute-Cordeiro, M. Bishop a I. Gurov, zmocněnci)

Vedlejší účastník řízení na podporu Rady Evropské unie: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupce: M. Gray, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky podané společností Safa Nicu Sepahan Co. a Radou Evropské unie se zamítají.
- 2) Safa Nicu Sepahan Co. a Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.
- 3) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 13.4.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil – Slovinsko) – Medisanus d.o.o. v. Splošna Bolnišnica Murska Sobota

(Věc C-296/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2004/18/ES — Článek 2 a čl. 23 odst. 2 a 8 — Články 34 a 36 SFEU — Veřejná zakázka na zásobování nemocnice — Vnitrostátní právní úprava vyžadující přednostní zásobování nemocnic léčivými přípravky vyráběnými z tuzemské plazmy — Zásada rovného zacházení“

(2017/C 249/03)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Medisanus d.o.o.

Žalovaná: Splošna Bolnišnica Murska Sobota

Výrok

Článek 2 a čl. 23 odst. 2 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, jakož i článek 34 SFEU, ve spojení s článkem 36 SFEU, musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému ustanovení zadávací dokumentace veřejné zakázky, které v souladu s právními předpisy členského státu, jemuž podléhá veřejný zadavatel, vyžaduje, aby léčivé přípravky pocházející z plazmy, které jsou předmětem dotčené veřejné zakázky, byly vyrobeny z plazmy odebrané v tomto členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 346, 19.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 31. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgique) – trestní řízení proti U

(Věc C-420/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 45 SFEU — Volný pohyb pracovníků — Povinnost zaregistrovat vozidlo, jehož vlastníkem je osoba s bydlištěm v Belgii a které je určeno k užívání v Itálii“

(2017/C 249/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastník původního trestního řízení

U

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovým právním předpisům členského státu, jako jsou právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, na základě nichž je pracovník s bydlištěm v tomto členském státě povinen v něm zaregistrovat motorové vozidlo, jehož je vlastníkem, které však již bylo zaregistrováno v jiném členském státě a je především určeno k užívání na území posledně uvedeného státu.

(¹) Úř. věst. C 346, 19.10.2015

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – řízení zahájené Gertem Folkem

(Věc C-529/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Odpovědnost za životní prostředí — Směrnice 2004/35/ES — Článek 17 — Časová působnost — Provoz vodní elektrárny zahájený před uplynutím lhůty k provedení této směrnice — Článek 2 bod 1 písm. b) — Pojem „škod na životním prostředí“ — Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje škody zohledněné v povolení — Článek 12 odst. 1 — Přístup ke spravedlnosti ve věcech týkajících se práva životního prostředí — Aktivní legitimace — Směrnice 2000/60/ES — Článek 4 odst. 7 — Přímý účinek“

(2017/C 249/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastník původního řízení

Gert Folk

Výrok

- 1) Článek 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že s výhradou ověření, jež přísluší předkládajícímu soudu, se tato směrnice vztahuje *ratione temporis* na škody na životním prostředí, k nimž došlo po 30. dubnu 2007, ale byly způsobeny provozem zařízení povoleného v souladu s právní úpravou o vodách a uvedeného do provozu před tímto datem.
- 2) Směrnice 2004/35, ve znění směrnice 2009/31, zejména její čl. 2 bod 1 písm. b), musí být vykládána v tom smyslu, že brání ustanovení vnitrostátního práva, které z pojmu „škod na životním prostředí“ obecně a automaticky vylučuje škodu, která má závažný nepříznivý dopad na ekologický, chemický nebo kvantitativní stav nebo ekologický potenciál dotčených vod, z pouhého důvodu, že je tato škoda zohledněna v povolení uděleném na základě vnitrostátního práva.
- 3) V případě, kdy bylo na základě ustanovení vnitrostátního práva povolení uděleno, aniž bylo zkoumáno dodržení podmínek stanovených v čl. 4 odst. 7 písm. a) až d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, není vnitrostátní soud povinen sám ověřit splnění podmínek stanovených v tomto ustanovení při posuzování otázky, zda jde o škody na životním prostředí ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. b) směrnice 2004/35, ve znění směrnice 2009/31.
- 4) Články 12 a 13 směrnice 2004/35, ve znění směrnice 2009/31, musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je ustanovení ve věci v původním řízení, které znemožňuje osobám s rybářským oprávněním zahájit přezkumné řízení ve vztahu ke škodám na životním prostředí ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. b) uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 406, 7.12.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Wuppertal – Německo) – řízení zahájené na návrh Mircey Floriana Freitag

(Věc C-541/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Článek 21 SFEU — Svoboda pohybovat se a pobývat v členských státech — Občan se státní příslušností členského státu svého bydliště a zároveň členského státu svého narození — Změna příjmení v členském státě narození mimo obvyklý pobyt — Příjmení odpovídající rodnému příjmení — Žádost o zápis tohoto příjmení do matriky členského státu bydliště — Zamítnutí této žádosti z důvodu, že uvedené příjmení nebylo získáno v průběhu obvyklého pobytu — Existence jiných postupů podle vnitrostátního práva vedoucích k uznání téhož příjmení“

(2017/C 249/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Wuppertal

Účastník původního řízení

Mircea Florian Freitag

Výrok

Článek 21 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby matriční úřad jednoho členského státu odmítl uznat a zapsat do matriky příjmení legálně získané státním příslušníkem tohoto členského státu v jiném členském státě, jehož je rovněž státním příslušníkem, a odpovídající jeho rodnému příjmení, a to na základě ustanovení vnitrostátního práva, které možnost domoci se takového zápisu prohlášením učiněným před matričním úřadem podmiňuje splněním požadavku, aby toto příjmení bylo získáno v průběhu obvyklého pobytu v tomto jiném členském státě, ledaže ve vnitrostátním právu existují jiná ustanovení skutečně umožňující uznání tohoto příjmení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 8.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 1. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht – Německo) – Wallenborn Transports SA v. Hauptzollamt Gießen

(Věc C-571/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Režim vnějšího tranzitu — Přeprava zboží přes svobodný přístav nacházející se v členském státě — Právní úprava tohoto členského státu, podle níž nejsou svobodné přístavy součástí vnitrostátního daňového území — Odnětí zboží celnímu dohledu — Vznik celního dluhu a povinnosti odvést DPH“

(2017/C 249/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessisches Finanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Wallenborn Transports SA

Žalovaný: Hauptzollamt Gießen

Výrok

- 1) Článek 61 první pododstavec a čl. 71 odst. 1 první pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve znění směrnice Rady 2007/75/ES ze dne 20. prosince 2007 musí být vykládány v tom smyslu, že odkaz na „někter[ý] z režimů nebo [...] někter[ou] ze situací uvedených“ v článku 156 této směrnice zahrnuje svobodná pásma.
- 2) Článek 71 odst. 1 směrnice 2006/112 ve znění směrnice 2007/75 musí být vykládán v tom smyslu, že odnětím zboží celnímu dohledu uvnitř svobodného pásma není uskutečněno zdanitelné plnění a nevzniká povinnost k dani z přidané hodnoty při dovozu, pokud toto zboží nevstoupilo do hospodářského oběhu Unie, což přísluší určit předkládajícímu soudu.
- 3) Článek 71 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 2006/112 ve znění směrnice 2007/75 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud vznikne celní dluh podle článku 203 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, a na základě okolností sporu v původním řízení je vyloučeno, aby byl jeho důsledkem vznik povinnosti odvést daň z přidané hodnoty, není třeba použít článek 204 tohoto kodexu s jediným cílem odůvodnit rozhodnou událost pro vznik povinnosti k této dani.

(¹) Úř. věst. C 90, 7.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge – Belgie) – Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, jednající jako dědici Johannese Van der Weegen, zesnulého, Anna Pot v. Belgische Staat

(Věc C-580/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 56 SFEU — Článek 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Daňové právní předpisy — Daň z příjmů — Daňové osvobození uplatnitelné pouze na úroky vyplácené bankami, které splňují některé právní podmínky — Nepřímá diskriminace — Banky se sídlem v Belgii a banky se sídlem v jiném členském státě“

(2017/C 249/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Účastníci původního řízení

Žalobci: Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, jednající jako dědici Johannese Van der Weegen, zesnulého, Anna Pot

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok

Článek 56 SFEU a článek 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 je třeba vykládat v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou předpisy dotčené v původním řízení stanovící vnitrostátní režim osvobození od daně v rozsahu, v němž tento režim, ačkoli platí bez rozdílu pro příjmy ze spořicíh vkladů u poskytovatelů bankovních služeb usazených v Belgii nebo v jiném členském státě Evropského hospodářského prostoru, podmiňuje přístup poskytovatelů služeb usazených v jiných členských státech k belgickému bankovnímu trhu, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 – Schniga GmbH v. Odrůdový úřad Společenství, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC

(Věc C-625/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Odrůdová práva Společenství — Žádost o odrůdové právo Společenství — Odrůda jablek ‚Gala Schnitzer‘ — Technické zkoušení — Obecné zásady zkoušení přijaté Správní radou Odrůdového úřadu Společenství (OÚS) — Nařízení (ES) č. 1239/95 — Článek 23 odst. 1 — Pravomoci prezidenta OÚS — Doplnění odlišující vlastnosti po provedení technického zkoušení — Stabilita vlastnosti během dvou vegetačních cyklů“

(2017/C 249/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Schniga GmbH (zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Odrůdový úřad Společenství (zástupci: M. Ekvad a F. Mattina, zmocněnci), Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC (zástupce: M. Eller, avvocato)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 10. září 2015, Schniga v. OÚS – Brookfield New Zealand a Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 a T-92/14, nezveřejněný, EU:T:2015:624), se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí odvolacího senátu Odrůdového úřadu Společenství (OÚS) ze dne 20. září 2013, jež se týkají udělení odrůdového práva Společenství odrůd jablek Gala Schnitzer (věci A 003/2007 a A 004/2007), se zrušují.
- 3) Odrůdový úřad Společenství ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Schniga GmbH.
- 4) Brookfield New Zealand Ltd a Elaris SNC ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Düsseldorf – Německo) – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze v. Verein Bremer Baumwollbörse

(Věc C-689/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Duševní vlastnictví — Ochranná známka Evropské unie — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Články 9 a 15 — Přihláška označení Bavlníkový květ podaná sdružením — Zápis jako individuální ochranná známka — Poskytování licencí k užívání této ochranné známky výrobcům bavlněných textilií, kteří jsou členy tohoto sdružení — Návrh na prohlášení neplatnosti nebo na zrušení — Pojem ‚řádné užívání‘ — Základní funkce spočívající v označení původu“

(2017/C 249/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobci: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze

Žalované: Verein Bremer Baumwollbörse

Výrok

- 1) Článek 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že umístění individuální ochranné známky Evropské unie na výrobky jakožto značka kvality, majitelem nebo s jeho souhlasem, není užíváním jako ochranná známka spadajícím pod pojem „řádné užívání“ ve smyslu tohoto ustanovení. Umístění uvedené ochranné známky však představuje řádné užívání, jestliže spotřebitelům také současně zaručuje, že tyto výrobky pocházejí z jediného podniku, pod jehož kontrolou jsou vyráběny a kterému lze přisuzovat odpovědnost za jejich kvalitu. V posledně uvedeném případě je majitel této ochranné známky oprávněn zakázat na základě čl. 9 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení umístění podobného označení třetí osobou na totožné výrobky, pokud toto umístění u veřejnosti vyvolává nebezpečí záměny.
- 2) Článek 52 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009 musí být vykládány v tom smyslu, že individuální ochrannou známku nelze na základě společného použití těchto ustanovení prohlásit za neplatnou z důvodu, že majitel ochranné známky nezaručuje pravidelnými kontrolami kvality u držitelů jeho licence soulad s očekáváními ohledně kvality, která si veřejnost s touto ochrannou známkou spojuje.
- 3) Nařízení č. 207/2009 musí být vykládáno v tom smyslu, že jeho ustanovení týkající se kolektivních ochranných známek Evropské unie nelze mutatis mutandis použít na individuální ochranné známky Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 118, 4.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Ordinario di Venezia – Itálie) – Vinyls Italia SpA, v úpadku v. Mediterranea di Navigazione SpA

(Věc C-54/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Úpadkové řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Články 4 a 13 — Úkony poškozující všechny věřitele — Podmínky, za nichž může být dotčený úkon napaden — Úkon podléhající právu jiného členského státu, než ve kterém bylo řízení zahájeno — Úkon, který nelze napadnout na základě tohoto práva — Nařízení (ES) č. 593/2008 — Článek 3 odst. 3 — Právo, které si strany zvolí — Umístění všech prvků dotyčné situace ve státě, který řízení zahájil — Dopad“

(2017/C 249/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Venezia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vinyls Italia SpA, v úpadku

Žalovaná: Mediterranea di Navigazione SpA

Výrok

- 1) Článek 13 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že forma a lhůta, ve kterých osoba, která měla prospěch z úkonu poškozujícího všechny věřitele, musí vznést námitku na základě tohoto článku v souvislosti s návrhem na zamítnutí žaloby znějící na právní neúčinnost tohoto úkonu podle ustanovení *lex fori concursus*, jakož i otázka, zda tento článek lze rovněž použít z úřední povinnosti příslušným soudem, případně po uplynutí lhůty stanovené dotyčné straně, spadají pod procesní právo členského státu, na jehož území se spor projednává. Toto právo však nesmí být méně příznivé než právo upravující podobné situace podléhající vnitrostátnímu právu (zásada rovnocennosti) a nesmí v praxi znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat výkon práv přiznaných unijním právem (zásada efektivity), což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 13 nařízení č. 1346/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že účastník řízení, který nese důkazní břemeno, musí prokázat, že pokud *lex causae* připouští napadení úkonu považovaného za poškozující úkon, nejsou v konkrétním případě splněny podmínky – odlišné od podmínek stanovených *lex fori concursus* – aby procesnímu prostředku podanému proti tomuto úkonu mohlo být vyhověno.
- 3) Článek 13 nařízení č. 1346/2000 se lze právoplatně dovolávat, pokud si smluvní strany, které mají sídlo v jednom a též členském státě, na jehož území se rovněž nacházejí všechny ostatní prvky relevantní pro dotyčnou situaci, zvolily jako právo rozhodné pro tuto smlouvu právo jiného členského státu, za podmínky, že si tyto strany nezvolily toto právo podvodně nebo zneužívajícím způsobem, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 2.5.2016.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 31. května 2017 – Dimosia Epicheirisi
Ilektrismou AE (DEI) v. Evropská komise**

(Věc C-228/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Rozhodnutí o odložení — Odmítnutí Evropské komise pokračovat v přezkumu stížnosti navrhovatelky — Neexistence podpory po ukončení předběžné fáze přezkumu — Čistě potvrzující rozhodnutí — Podmínky legality zrušení rozhodnutí o odložení jeho autorem ab initio“

(2017/C 249/12)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (zástupci: E. Bourtzalas, advokát, A. Oikonomou, E. Salaka, C. Synodinos a H. Tagaras, dikigoroí, D. Waelbroeck, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 9. února 2016, DEI v. Komise (T-639/14, nezveřejněné, EU:T:2016:77), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Sharda Europe B.V.B.A. v. Administración del Estado, Syngenta Agro, SA

(Věc C-293/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh — Směrnice 2008/69/ES — Článek 3 odst. 2 — Postup nového zhodnocení povolených přípravků na ochranu rostlin členskými státy — Lhůta — Rozdíl mezi jazykovými verzemi“

(2017/C 249/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sharda Europe B.V.B.A.

Žalované: Administración del Estado, Syngenta Agro, SA

Výrok

Článek 3 odst. 2 první pododstavec směrnice Komise 2008/69/ES ze dne 1. července 2008, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinných látek klofentezinu, dikamby, difenokonazolu, diflubenzuronu, imazachinu, lenacilu, oxadiazonu, pikloramu a pyriproxyfenu, musí být vykládán v tom smyslu, že datum 31. prosince 2008, které uvádí, představuje pro již povolený přípravek na ochranu rostlin obsahující jednu z účinných látek uvedených v příloze této směrnice nejzazší datum, ke kterému musí být na seznam uvedený v příloze I směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh zařazeny všechny účinné látky, které obsahuje tento přípravek na ochranu rostlin, kromě látek uvedených v příloze směrnice 2008/69, aby vznikla povinnost provést nové zhodnocení uvedeného přípravku, stanovená v tomto čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 22.8.2016.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. června 2017 – Dextro Energy GmbH & Co. KG v. Evropská komise

(Věc C-296/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochrana spotřebitele — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Zdravotní tvrzení při označování potravin jiná než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí — Zamítnutí žádosti o zápis určitých tvrzení navzdory kladnému stanovisku Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA)“

(2017/C 249/14)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Dextro Energy GmbH & Co. KG (zástupci: M. Hagenmeyer a T. Teufer, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: S. Grünheid a K. Herbout-Borcza, zmocněnci)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Dextro Energy GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 287, 8.8.2016.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 1. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Okręgowy w Warszawie – Polsko) – Piotr Zarski v. Andrzej Stadnicki

(Věc C-330/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Postup proti opožděným platbám v obchodních transakcích — Směrnice 2011/7/EU — Smlouvy o nájmu nebytových prostor na dobu neurčitou — Opožděná platba nájmu — Smlouvy uzavřené před uplynutím lhůty pro provedení této směrnice — Vnitrostátní právní úprava — Vyloučení takových smluv z časové působnosti uvedené směrnice“

(2017/C 249/15)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Piotr Zarski

Žalovaný: Andrzej Stadnicki

Výrok

Článek 12 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy mohou vyloučit z oblasti působnosti této směrnice opožděné platby při plnění smlouvy uzavřené před 16. březnem 2013, i když k těmto opožděním dochází po tomto dni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 335, 12.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Monomeles Protodikeio Athinon – Řecko) – OL v. PQ

(Věc C-111/17 PPU) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanskoprávních věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Mezinárodní únosy dětí — Haagská úmluva ze dne 25. října 1980 — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 11 — Žádost o navrácení — Pojem ‚obvyklé bydliště‘ v případě kojence — Dítě narozené dle vůle svých rodičů v jiném členském státě, než ve kterém měli obvyklé bydliště — Nepřetržitý pobyt dítěte v členském státě, v němž se narodilo, po dobu prvních měsíců jeho života — Rozhodnutí matky nevrátit se do členského státu, v němž se nacházelo obvyklé bydliště rodičovského páru“

(2017/C 249/16)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Monomeles Protodikeio Athinon

Účastníci původního řízení

Žalobce: OL

Žalovaná: PQ

Výrok

Článek 11 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, kdy se dítě narodilo a nepřetržitě pobývalo se svou matkou po dobu několika měsíců na základě společné vůle svých rodičů v jiném členském státě, než ve kterém měli jeho rodiče obvyklé bydliště před jeho narozením, nelze z původního záměru rodičů předpokládajícího návrat matky s dítětem do posledně uvedeného státu usuzovat na to, že tam má toto dítě své „obvyklé bydliště“ ve smyslu tohoto nařízení.

To, že se matka odmítla vrátit s dítětem do tohoto členského státu, proto v takové situaci nelze považovat za „protiprávní přemístění nebo zadržení“ dítěte ve smyslu tohoto čl. 11 odst. 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Lg Costruzioni Srl v. Area – Azienda Regionale per l'edilizia abitativa

(Věc C-110/16) ⁽¹⁾

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 2004/18/ES — Článek 7 — Hodnocení a ověřování technické způsobilosti hospodářských subjektů — Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora — Zjevná nepřipustnost“

(2017/C 249/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lg Costruzioni Srl

Žalovaný: Area – Azienda Regionale per l'edilizia abitativa

Za přítomnosti: TE.SV.AM. Srl, Alvit Srl, Igit SpA, Planarch Srl, Francesco Auteri

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 19. ledna 2016 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 17.5.2016.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Cluj – Rumunsko) – SC Exmitiani SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Věc C-286/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Činnost v osobní silniční dopravě — Zdanění — Skutkové okolnosti předcházející vstupu Rumunska do Evropské unie — Zjevný nedostatek pravomoci Soudního dvora“

(2017/C 249/18)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SC Exmitiani SRL

Odpůrce: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie zjevně nemá pravomoc odpovědět na otázky položené Curtea de Apel Cluj (Odvolací soud v Kluži, Rumunsko).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296 16.8.2016.

Usnesení Soudního dvora ze dne 7. června 2017 – Holistic Innovation Institute, SLU v. Evropská komise

(Věc C-411/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Projekty financované Evropskou unií v oblasti výzkumu — Sedmý rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj (2007-2013) — Projekt eDIGIREGION — Rozhodnutí Evropské komise o zamítnutí účasti žalobkyně — Žaloba na neplatnost a na náhradu škody“

(2017/C 249/19)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Holistic Innovation Institute, SLU (zástupce: J.J. Marín López, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, zmocněnec, a J. Rivas Andrés, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Společnosti Holistic Innovation Institute, SLU se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 3.10.2016.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 4. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu – Česká republika) – Jitka Svobodová v. Česká republika – Okresní soud v Náchodě

(Věc C-653/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Skutkový a právní kontext sporu v původním řízení — Nedostatečné upřesnění — Zjevná nepřipustnost — Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora“

(2017/C 249/20)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci původního řízení

Dovatelka: Jitka Svobodová

Další účastník řízení: Česká republika – Okresní soud v Náchodě

za účasti: České republiky – Ministerstva spravedlnosti ČR

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Nejvyššího soudu (Česká republika) ze dne 2. prosince 2016 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 13.3.2017.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 11. května 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – Bericap Záródástechnikai Cikkeket Gyártó Bt. v. Nemzetgazdasági Minisztérium

(Věc C-53/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Podpory poskytované členskými státy — Výjimky ze zákazu státní podpory — Podpory, které mohou být považovány za slučitelné s vnitřním trhem — Nařízení (ES) č. 800/2008 — Definice mikropodniků, malých a středních podniků — Propojené podniky — Podniky, které působí na témže trhu a jsou součástí globální skupiny podniků vlastněné členy téže rodiny — Pojem „skupina fyzických osob, které jednají společně““

(2017/C 249/21)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bericap Záródástechnikai Cikkeket Gyártó Bt.

Žalované: Nemzetgazdasági Minisztérium

Výrok

Článek 3 odst. 3 přílohy I nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 a 108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách), musí být vykládán v tom smyslu, že podniky lze považovat za „propojené“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud z analýzy právních i hospodářských vztahů, které mezi nimi existují, vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoliv formálně neudržují některý ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci této přílohy. Za fyzické osoby, které jednají společně, ve smyslu čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce uvedené přílohy jsou považovány osoby, které sladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků tak, aby tyto podniky nemohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Splnění takové podmínky závisí na okolnostech dané věci a není nutně podřízeno existenci smluvních vztahů mezi těmito osobami ani konstatování jejich záměru obcházet definici mikropodniků, malých a středních podniků ve smyslu přílohy I nařízení č. 800/2008.

(¹) Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 14. června 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rayonen sad Varna – Bullharsko) – Todor Iljev v. Blagovesta Iljeva

(Věc C-67/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 1 odst. 2 písm. a) — Oblast působnosti — Vyloučené věci — Majetkové poměry v manželství — Zánik manželství — Vypořádání majetku nabytého v průběhu manželství“

(2017/C 249/22)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobce: Todor Iljev

Žalovaná: Blagovesta Iljeva

Výrok

Článek 1 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že na takový spor, jako je spor v původním řízení, který se týká vypořádání majetkových práv k movité věci po rozvodu manželství, kterou nabyli za trvání manželství manželé, kteří jsou státními příslušníky jednoho členského státu, avšak mají bydliště v jiném členském státě, se oblast působnosti tohoto nařízení nevztahuje, ale takový spor spadá do oblasti majetkových práv plynoucích z manželských vztahů, a proto se na něj vztahují výjimky stanovené v uvedeném čl. 1 odst. 2 písm. a).

(¹) Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. prosince 2016 společností Capella EOOD proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. května 2016 ve věci T-750/14, Kermartin GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-687/16 P)

(2017/C 249/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Capella EOOD (zástupce: C. Pfitzer, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Soudní dvůr Evropské unie (desátý senát) usnesením ze dne 7. června 2017 kasační opravný prostředek zamítl a rozhodl, že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. ledna 2017 společností For Tune sp. z o.o. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 8. listopadu 2016 ve věci T-579/15, For Tune sp. z o.o. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-23/17 P)

(2017/C 249/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: For Tune sp. z o.o. (zástupkyně: K. Popławska, advokátka)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 15. června 2017 Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 20. března 2017 – Manuela Maturi a další v. Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Věc C-142/17)

(2017/C 249/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera

Odpůrkyně: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Předběžná otázka

Jsou právní předpisy uvedené v nařízení s mocí zákona č. 64 ze dne 30. dubna 2010 čl. 3 odst. 7 přeměněného na zákon č. 100 ze dne 29. června 2010 – podle kterých je „pro zaměstnance v zábavním průmyslu patřící do kategorie tanečníků věk pro odchod do důchodu stanoven pro muže a ženy dosažením čtyřiceti pěti let věku, s použitím transformačního koeficientu uvedeného v čl. 1 odst. 6 zákona č. 335 ze dne 8. srpna 1995, týkajícího se vyššího věku, pro zaměstnance, na které se zcela vztahuje příspěvkový nebo smíšený systém, přičemž během dvou let následujících po dni vstupu tohoto ustanovení v platnost, mají zaměstnanci podle tohoto odstavce přijatí na dobu neurčitou, kteří dosáhli nebo překročili věk pro odchod do důchodu možnost využít volby, obnovitelné každý rok, že zůstanou ve službě a tato volba musí být provedena prostřednictvím formální žádosti, která se podává k ENPALS do dvou měsíců ode dne vstupu tohoto ustanovení v platnost nebo nejméně tři měsíce před vznikem nároku na důchod, aniž je dotčena maximální věková hranice pro odchod do starobního důchodu, a sice 47 let pro ženy a 52 let pro muže – v rozporu se zásadou zákazu diskriminace na základě pohlaví uvedenou ve směrnici 2006/54⁽¹⁾ a Listinou základních svobod Evropské unie (článek 21)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění) (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 20. března 2017 – Catia Passeri v. Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Věc C-143/17)

(2017/C 249/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Catia Passeri

Odpůrný: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Předběžná otázka

Jsou právní předpisy uvedené v nařízení s mocí zákona č. 64 ze dne 30. dubna 2010 čl. 3 odst. 7 přeměněného na zákon č. 100 ze dne 29. června 2010 – podle kterých je „pro zaměstnance v zábavním průmyslu patřící do kategorie tanečníků věk pro odchod do důchodu stanoven pro muže a ženy dosažením čtyřiceti pěti let věku, s použitím transformačního koeficientu uvedeného v čl. 1 odst. 6 zákona č. 335 ze dne 8. srpna 1995, týkajícího se vyššího věku, pro zaměstnance, na které se zcela vztahuje příspěvkový nebo smíšený systém, přičemž během dvou let následujících po dni vstupu tohoto ustanovení v platnost, mají zaměstnanci podle tohoto odstavce přijatí na dobu neurčitou, kteří dosáhli nebo překročili věk pro odchod do důchodu možnost využít volby, obnovitelné každý rok, že zůstanou ve službě a tato volba musí být provedena prostřednictvím formální žádosti, která se podává k ENPALS do dvou měsíců ode dne vstupu tohoto ustanovení v platnost nebo nejméně tři měsíce před vznikem nároku na důchod, aniž je dotčena maximální věková hranice pro odchod do starobního důchodu, a sice 47 let pro ženy a 52 let pro muže – v rozporu se zásadou zákazu diskriminace na základě pohlaví uvedenou ve směrnici 2006/54⁽¹⁾ a Listinou základních svobod Evropské unie (článek 21)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění) (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgerichts (Německo) dne 21. dubna 2017 – Heinrich Denker v. Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Věc C-206/17)

(2017/C 249/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Heinrich Denker

Odpůrkyně: Gemeinde Thedinghausen

Vedlejší účastník řízení: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžná otázka

Musí být článek 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí“) vykládán v tom smyslu, že tento předpis brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že porušení práva v souvislosti s účastí veřejnosti na řízení o vyhlášení regulačního plánu prostřednictvím obecního nařízení je irelevantní, pokud proti tomuto porušení nebyla ani přes náležité poučení ve lhůtě jednoho roku po uveřejnění plánu vznesena vůči obci námitka a pokud se na regulační plán vztahují ustanovení směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí, která se týkají účasti veřejnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst L 26, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 24. dubna 2017 – SC Topaz Development SRL v. Constantin Juncu, Raisa Juncu, rozená Cernica

(Věc C-211/17)

(2017/C 249/28)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SC Topaz Development SRL

Odpůrci: Constantin Juncu, Raisa Juncu, rozená Cernica

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 [směrnice 93/13/EHS]⁽¹⁾ vykládány a používány v tom smyslu, že za okolností jako jsou ty v původním řízení – jak je uvádí navrhovatelka, která je zároveň odpůrkyně, která odkázala na vnitrostátní judikaturu [rozsudek č. 1646, ze dne 18. dubna 2011, vydaný v kasačním řízení Înalta Curte de Casațieși Justiție, Secția comercială (nejvyšší kasační soud, obchodní senát) a občanskoprávní rozsudek č. 466, ze dne 6. dubna 2016, vydaný v odvolacím řízení Curtea de Apel Bacău (odvolací soud v Bacău), řízení č. 3364/110/2014)], totiž když důkaz o dojednání všech ujednání smlouvy o budoucí kupní smlouvě uzavřené mezi účastníky řízení vyplývá z pouhé skutečnosti, že navrhovatelé, kteří jsou zároveň odpůrci, jako spotřebitelé, tato ujednání přijali podepsáním smlouvy o budoucí kupní smlouvě, která byla předem připravena developerem a následně ověřena u notáře – byla důkazem o opaku v zásadě vyvrácena domněnka ohledně nesjednané povahy ujednání, která byla předem sepsána prodávajícím nebo poskytovatelem?

2. Spadají v zásadě do oblasti působnosti ujednání uvedených v bodech d), e), f) a i) přílohy směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, typy ujednání obsažené ve smlouvách o budoucí kupní smlouvě předem připravené developery, kteří jsou jako navrhovatelka-žalovaná prodávajícími nebo poskytovateli, a zejména ujednání uvedená v bodech 3.2.2 a 7.1 smlouvy o budoucí kupní smlouvě uzavřené mezi účastníky řízení, která upravují rozvazovací doložku čtvrtého stupně a smluvní pokutu stanovené výlučně ve prospěch budoucího prodávajícího?
3. Musí být článek 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, vykládán a používán v tom smyslu, že v případě, že odpověď poskytnutá Soudním dvorem na druhou otázku bude kladná, nedovoluje (zakazuje) vnitrostátnímu soudu změnit příslušná ujednání považovaná za zneužívající v tom smyslu, že uvede, že rozvazovací doložka čtvrtého stupně by mohla být použita za jiných podmínek než jaké jsou výslovně stanoveny ve smlouvě o smlouvě budoucí (například, nikoli za jakékoli zpoždění s placením nebo nezaplacením, bez ohledu na jejich výši, nýbrž pouze pro platby v určité výši provedené opožděně nebo neprovedené, které soud, případ od případu, považuje za významné), ani snížit (omezeně) výši smluvní pokuty na částky zaplacené jako záloha budoucím kupujícím až do okamžiku uplatnění rozvazovací doložky. Může se v takovém případě vnitrostátní soud omezit na konstatování, že se tato ujednání nepoužijí vůči dotčenému spotřebiteli?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgerichts Düsseldorf (Německo) dne
28. dubna 2017 – Medtronic GmbH v. Finanzamt Neuss**

(Věc C-227/17)

(2017/C 249/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Medtronic GmbH

Žalovaný: Finanzamt Neuss

Předběžné otázky

Je třeba vykládat kombinovanou nomenklaturu, která je uvedena v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2015/1754 ze dne 6. října 2015 ⁽¹⁾, v tom smyslu, že systémy spinální fixace takového typu, který je dále uveden v usnesení ⁽²⁾, musí být zařazeny do podpoložky 9021 90 90?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 285, s. 1.

⁽²⁾ Systémy spinální fixace typu CD Horizon SOLERA Spinal System

**Kasační opravný prostředek podaný dne 11. května 2017 Bank Tejarat proti rozsudku Tribunálu
(prvního senátu) vydanému dne 14. března 2017 ve věci T-346/15, Bank Tejarat v. Rada**

(Věc C-248/17 P)

(2017/C 249/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bank Tejarat (zástupci: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, solicitors, M. Brindle QC, T. Otty, R. Blakeley, barristers)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl tomuto kasačnímu opravnému prostředku a zrušil body 1 a 2 výroku druhého rozsudku Soudního dvora;
- vyhověl žalobě banky ohledně opětovného zařazení na seznam;
- zrušil sporná opatření v rozsahu, v němž se vztahují na banku, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když neprávem nepřiložil žádnou váhu či přiložil nedostatečnou váhu důkazům předloženým bankou, a tím zkreslil klíčové důkazy významné pro otázku, zda Rada podložila tvrzení obsažená ve sporném odůvodnění.

Bez ohledu na rozhodnutí o prvním důvodu kasačního opravného prostředku se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zkreslil klíčové důkazy významné pro otázku, zda Rada podložila tvrzení obsažená ve sporném odůvodnění, či neprávem uložil důkazní břemeno bance.

Pokud jde o první dva důvody kasačního opravného prostředku – kdyby Tribunál použil správné zásady nebo nezkreslil shora uvedené důkazy, sporná opatření by zrušil.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když určil, že Rada byla oprávněna opětovně zařadit banku na seznam na základě důvodů, jež mohly a měly být uplatněny před prvním rozsudkem, a že postup Rady nebyl v rozporu s článkem 266 SFEU, se zásadami *res iudicata*, právní jistoty, konečné povahy rozsudku či účinnosti, s právem na účinnou soudní ochranu, právy banky podle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie nebo podle článků 6 a 13 EÚLP, právem na řádnou správu či zásadou proporcionality.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tartu Maakohus (Estonsko) dne 19. května 2017 –
Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS v. Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor,
Artjom Konjarov**

(Věc C-289/17)

(2017/C 249/31)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tartu Maakohus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Odpůrci: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Předběžné otázky

- 1) Je nutné čl. 17 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ⁽¹⁾ ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky vykládat v tom smyslu, že v dokumentu o zahájení řízení, v dokumentu s obdobnými účinky či v předvolání k soudnímu jednání nebo v poučení připojeném k těmto dokumentům musí být jasně uvedeny všechny údaje uvedené v čl. 17 písm. a) nařízení? Zejména: Je podle čl. 3 odst. 1 písm. b), čl. 6 odst. 1 písm. c) a čl. 17 písm. a) potvrzení soudního rozhodnutí jako evropského exekučního titulu vyloučeno v případě, kdy dlužníkovi nebyla sdělena adresa instituce, na kterou se má obrátit, avšak byly mu sděleny všechny ostatní údaje uvedené v čl. 17 písm. a)?

- 2) Je nutné čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky vykládat v tom smyslu, že pokud řízení v členském státě původu nesplňuje procesní požadavky stanovené v článku 17 nařízení (ES) č. 805/2004, náprava procesních vad předpokládá, že dlužníkovi byly v rozhodnutí nebo společně s ním řádně sděleny všechny údaje uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. b)? Je udělení evropského exekučního titulu vyloučeno zejména v případě, kdy dlužníkovi nebyla sdělena adresa instituce, u níž má podat opravný prostředek, avšak byly mu sděleny všechny ostatní údaje uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. b)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 143, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 38.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 22. května 2017 – EUflight.de GmbH v. TUIfly GmbH

(Věc C-292/17)

(2017/C 249/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: EUflight.de GmbH

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžná otázka

Dochází ke zrušení letu v důsledku mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ i tehdy, jestliže dané okolnosti (v projednávaném případě „divoká stávka“ nebo „vlna nemocí“) ovlivnily dotčený let jen nepřímo, jelikož vedly leteckého dopravce ke změně celého letového řádu a ke zrušení dotčeného letu? Může se letecký dopravce dovolávat čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 i tehdy, jestliže by v případě, že by letový řád nebyl změněn, dotčený let mohl být uskutečněn, neboť posádka pro tento let by byla k dispozici, pokud by nebyla přesunuta na jiné lety?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. června 2017 Helénská republika proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 30. března 2017 ve věci T-112/15, Řecká republika v. Evropská komise

(Věc C-341/17 P)

(2017/C 249/33)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Řecká republika (zástupci: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou, E. Leftheriotou, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka se domáhá, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 30. března 2017, věc T-112/15, v rozsahu, v němž zamítá žalobu, dále aby vyhověl žalobě podané Řeckou republikou dne 2. března 2015a zrušil rozhodnutí Evropské komise 2014/950/EU ze dne 19. prosince 2014 v rozsahu, v němž z financování Evropskou unií vylučuje některé výdaje vynaložené Řeckou republikou na podpory na plochu za rok žádosti 2008 a odpovídající a) 10 % celkové výše výdajů vynaložených na podpory týkající se pastvin, b) 5 % celkové výše výdajů vynaložených na dodatečně vázané podpory a c) 5 % celkové výše výdajů vynaložených na rozvoj venkova, a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje na podporu kasačního opravného prostředku 6 důvodů:

- A. Pokud jde o tu část napadeného rozsudku, která se týká prvního žalobního důvodu souvisejícího s finanční opravou ve výši 10 %, jež se vztahuje na podpory týkající se pastvin (body 23 až 106 napadeného rozsudku), uplatňuje navrhovatelka tři důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného výkladu a uplatnění článku 2 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004 týkajícího se definice pastviny, nesprávného výkladu a uplatnění článku 296 SFEU a nedostatečného a nesprávného odůvodnění napadeného rozsudku.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného výkladu a uplatnění článku 296 SFEU, jakož i nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku v části, v níž bylo zamítnuta výška uplatněná Řeckou republikou ohledně oprávněnosti odůvodnění rozhodnutí Komise.

Kromě toho navrhovatelka v třetím důvodu kasačního opravného prostředku namítá, že napadený rozsudek byl vydán v rozporu se zásadou proporcionality, jakož i na základě nesprávného výkladu a uplatnění článku 296 SFEU a nebyl dostatečně odůvodněn.

- B. Pokud jde o část napadeného rozsudku, která se týká druhého žalobního důvodu souvisejícího s finanční opravou ve výši 5 % v oblasti dodatečných vázaných podpor (body 107 až 137 napadeného rozsudku), uplatňuje navrhovatelka dva důvody kasačního opravného prostředku. První (čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku) vycházející z nesprávného výkladu a uplatnění článku 31 nařízení č. 1290/2005 a článku 11 nařízení č. 885/2006, z nesprávného nebo nedostatečného a rozporuplného odůvodnění napadeného rozsudku, zatímco v druhém důvodu kasačního opravného prostředku je namítáno, že výrok obsažený v napadeném rozsudku vychází z nesprávného uplatnění zásady proporcionality, ve spojení s nesprávným výkladem a uplatněním článku 296 SFEU, jakož i nedostatečném a rozporuplném odůvodnění.
- C. Konečně pokud jde o část napadeného rozsudku, která se týká třetího žalobního důvodu souvisejícího s finanční opravou ve výši 5 % v oblasti rozvoje venkova (body 138 až 168 napadeného rozsudku), navrhovatelka tvrdí (šestý důvod kasačního opravného prostředku), že napadený rozsudek v části, v níž bylo částečně zamítnuto návrhové žádání Řecké republiky, je stížen nedostatkem odůvodnění.
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. června 2017 – Ball Beverage Packaging Europe v. EUIPO – Crown Hellas Can (Plechovky)

(Věc T-9/15) ⁽¹⁾

„(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující tři plechovky — Starší (průmyslový) vzor — Důvod neplatnosti — Individuální povaha — Odlišný celkový dojem — Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 — Soubor výrobků představujících jednotný předmět — Rozsah popisu zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství — Povinnost uvést odůvodnění — Záměna strany sporu“

(2017/C 249/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ball Beverage Packaging Europe Ltd (Luton, Spojené království), které bylo povoleno, aby vstoupila do řízení na místo společnosti Ball Europe GmbH (zástupce: A. Renck, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci řízení před Tribunálem: Crown Hellas Can SA (Athény, Řecko) (zástupci: N. Coulson a J. Koepp, solicitors)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. září 2014 (věc R 1408/2012-3), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Crown Hellas Can a Ball Europe.

Výrok

1. Povoluje se, aby společnost Ball Beverage Packaging Europe Ltd vstoupila do řízení na místo společnosti Ball Europe GmbH jakožto žalobkyně.
2. Žaloba se zamítá.
3. Společnosti Ball Beverage Packaging Europe se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nutných výdajů vynaložených společností Crown Hellas Can SA v souvislosti s řízením před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2015 – Kiselev v. Rada

(Věc T-262/15) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím Ukrajinu — Zmrazení finančních prostředků — Omezení vstupu na území členských států — Fyzická osoba aktivně podporující akce nebo politiky narušující nebo ohrožující Ukrajinu — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Svoboda projevu — Přiměřenost — Právo na obhajobu“

(2017/C 249/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Dmitrij Konstantinovič Kiselev (Korolev, Rusko) (zástupci: J. Linneker, solicitor, T. Otty, barrister, a B. Kennelly, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a J. P. Hix zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/432 ze dne 13. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2015, L 70, s. 47), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/427 ze dne 13. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2015, L 70, s. 1), zadruhé na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1524 ze dne 14. září 2015, kterým se mění rozhodnutí Rady 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2015, L 239, s. 157), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/1514 ze dne 14. září 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2015, L 239, s. 30), a zatřetí na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/359 ze dne 10. března 2016, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2016, L 67, s. 37), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/353 ze dne 10. března 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2016, L 67, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Dmitriji Konstantinovičovi Kiselevovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2017 – Fakro v. EUIPO – Saint Gobain Cristalería (climaVera)

(Věc T-457/15) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie climaVera — Starší slovní ochranná známka Evropské unie CLIMAVER DECO — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 249/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fakro sp. z o.o. (Nowy Sącz, Polsko) (zástupce: J. Radłowski, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Španělsko) (zástupce: E. Bayo de Gispert, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. května 2015 (věc R 2095/2014-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Saint Gobain Cristalería a Fakro

Výrok

1. Žaloba se zamítá.

2. Společnosti Fakro sp. z o.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 5.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2017 – Aydin v. EUIPO – Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL)

(Věc T-95/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ROYAL & CAPORAL — Starší slovní ochranná známka Evropské unie KAPORAL — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 249/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Savas Aydin (Pantin, Francie) (zástupkyně: F. Watrin, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Hanf a S. Pétrequin, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Kaporal Groupe (Marseille, Francie) (zástupce: J. André, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. prosince 2015 (věc R 867/2015-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Kaporal Groupe a S. Aydinem.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Savasu Aydinovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 2.5.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. června 2017 – Komise v. IEM

(Věc T-141/16) ⁽¹⁾

„Rozhodčí doložka — Smlouva FAIR-CT98-9544 uzavřená v rámci čtvrtého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (1994-1998) — Ukončení smlouvy — Vrácení vyplacených částek — Úroky z prodlení — Rozsudek pro zmeškání“

(2017/C 249/38)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Katsimerou a S. Lejeune, zmocněnci, ve spolupráci s O. Lytra, avocat)

Žalovaná: IEM – Erga – Erevnes – Meletes perivallontos kai chorotaxias AE (Atény, Řecko)

Předmět

Žaloba založená na článku 272 SFEU, kterou se žalobkyně domáhá uložení povinnosti IEM – Erga – Erevnes – Meletes perivallontos kai chorotaxias vrátit zálohy vyplacené Komisí v rámci smlouvy FAIR-CT98-9544 navýšené o úroky z prodlení

Výrok rozsudku

- 1) Společnosti IEM – Erga – Erevnes – Meletes perivallontos kai chorotaxias AE se ukládá povinnost uhradit Evropské komisi částku ve výši 75 728,33 eur, navýšenou o úroky z prodlení v celkové výši 3 % od 4. září 2010 do úplného uhrazení částky.
- 2) Společnosti IEM se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. června 2017 – Mediterranean Premium Spirits v. EUIPO – G-Star Raw (GINRAW)

(Věc T-258/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie GINRAW — Starší slovní ochranné známky Evropské unie RAW — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem — Povinnost uvést odůvodnění“

(2017/C 249/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mediterranean Premium Spirits, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. A. Mora Granell a J. Romaní Lluch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a K. Sidat Humphreys, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: L. Dijkman a J. van Manen, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. března 2016 (věc R 1583/2015-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi G-Star Raw a Mediterranean Premium Spirits.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Mediterranean Premium Spirits, SL ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené EUIPO a G-Star Raw CV.

(¹) Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2017 – Bay v. Parlament(Věc T-302/16) ⁽¹⁾

„Institucionální právo — Rozhodnutí předsedy Parlamentu, kterým se evropskému poslanci ukládá sankce spočívající ve ztrátě nároku na denní příspěvek — Článek 166 jednacího řádu Evropského parlamentu — Právo na přístup do spisu — Nesprávné posouzení“

(2017/C 249/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Nicolas Bay (La Celle-Saint-Cloud, Francie) (zástupce: A. Cuignache, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz, S. Alonso de León a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí předsedy Parlamentu ze dne 9. března 2016 a rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 11. dubna 2016, kterými se žalobci ukládá sankce spočívající ve ztrátě nároku na denní příspěvek po dobu pěti dní.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Nicolas Bay ponese náhradu nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 1.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. června 2017 – Bundesverband Deutsche Tafel v. EUIPO – Tiertafel Deutschland (Tafel)(Věc T-326/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie Tafel — Vyhovění rozsudku zrušujícím rozhodnutí jeho odvolacích senátů ze strany EUIPO — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 52 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Popisný charakter — Článek 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009 — Rozhodnutí přijaté v návaznosti na zrušení předchozího rozhodnutí Tribunálem“

(2017/C 249/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berlín, Německo) (zástupci: T. Koerl, E. Celenk a S. Vollmer, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Německo) (zástupce: M. Nitschke, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. dubna 2016 (věc R 248/2016-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Tiertafel Deutschland a Bundesverband Deutsche Tafel.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Bundesverband Deutsche Tafel eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 287, 8. 8. 2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2017 – LG Electronics v. EUIPO (Second Display)**(Věc T-659/16) (¹)****„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Second Display — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“****(2017/C 249/42)***Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: LG Electronics, Inc. (Soul, Korejská republika) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. června 2016 (věc R 106/2016-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení Second Display jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti LG Electronics, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 402, 31.10.2016.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. května 2017 – Enrico Colombo a Corinti Giacomo v. Komise**(Věc T-690/16 R)****„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence naléhavosti“****(2017/C 249/43)***Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení**

Žalobci: Enrico Colombo SpA (Sesto Calende, Itálie) a Corinti Giacomo (Ispra, Itálie) (zástupci: R. Colombo a G. Turri, advokáti)

Žalované: Evropská komise (zástupci: P. Rosa Plaza, S. Delaude a L. Di Paolo, zmocněnci) a Carmet Sas di Fietta Graziella & C.

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU na vydání předběžných opatření týkajících se na jedné straně odkladu vykonatelnosti aktů Komise vedoucích k zamítnutí nabídky žalobců v rámci nabídkového řízení JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC a na druhé straně v podstatě přerušení výkonu smlouvy mezi Komisí a úspěšným uchazečem v tomto nabídkovém řízení.

Výrok

- 1) O návrhu na předběžné opatření již není třeba rozhodovat v rozsahu, v němž směřuje proti Carmet Sas di Fietta Graziella & C.
- 2) Návrh na předběžné opatření se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) O nákladech bude rozhodnuto později.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Verschuur v. Komise**(Věc T-877/16) ⁽¹⁾**

„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokument týkající se správního řízení o státní podpoře SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) provedené Nizozemskem ve prospěch společnosti Starbucks — Odepření přístupu — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2017/C 249/44)*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Steven Verschuur (Baarn, Nizozemsko) (zástupce: P. Kreijger, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz, A. Buchet a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. října 2016, C(2016) 6455 final, kterým se zamítá žalobcová potvrzující žádost o přístup k dokumentům podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Steven Verschuur ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Fakro v. Komise**(Věc T-293/17)****(2017/C 249/45)***Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Fakro sp z. o.o. (Nowy Sącz, Polsko) (zástupkyně: advokátka A. Radkowiak-Macuda)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Komise nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z SFEU a Listiny základních práv, neboť nepřijala rozhodnutí ohledně stížnosti žalobkyně podané dne 12. července 2012 ohledně zneužití dominantního postavení skupiny VELUX, byť má povinnost toto rozhodnutí formálně přijmout;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení, a to rovněž v případě ukončení věci, pokud Komise v průběhu soudního řízení vydá příslušné rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod: porušení článku 288 SFEU ve spojení s článkem 102 SFEU, článkem 105 SFEU, jakož i článkem 41 Listiny základních práv.

První stanovisko, které bylo ve věci údajně přijato po uplynutí 3,5 roku od stížnosti žalobkyně, podle žalobkyně není jednáním v přiměřené lhůtě. Komise podle žalobkyně nepředložila žádný důkaz o tom, že v rámci přezkumného postupu učinila jakýkoli příslušný úkon. Komise má podle žalobkyně povinnost před vydání rozhodnutí řádně posoudit skutkové a právní důvody uváděné stěžovatelkou. Zahájení řízení ze strany stěžovatelky je jedinou možností k hájení jejích práv.

Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Optile v. Komise

(Věc T-309/17)

(2017/C 249/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paříž, Francie) (zástupci: F. Thiriez a M. Dangibeaud, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise SA.26763 ze dne 2. února 2017 o podpoře údajně poskytované společností hromadné dopravy regionem Île-de-France, ale pouze v rozsahu, v němž uvádí, že režim podpory zavedený regionem Île-de-France od roku 1979 do roku 2008 je „protiprávně prováděným“ novým režimem podpory;
- podpůrně, částečně zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise SA.26763 ze dne 2. února 2017 o podpoře údajně poskytované společností hromadné dopravy regionem Île-de-France v rozsahu, v němž stanoví, že režim podpory byl „protiprávně prováděn“ v období od května 1994 do 25. prosince 2008.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise ze dne 2. února 2017 týkající se režimů podpory SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), kterou prováděla Francie ve prospěch autobusových dopravních podniků v regionu Île-de-France [C (2017) 439 final] (dále jen „napadené rozhodnutí“) uvádí, že zkoumaný mechanismus je novým režimem podpory. V tomto ohledu žalobkyně vznáší následující výtky:

- porušení čl. 1 písm. b) bodu i) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla v souladu s článkem 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9) (dále jen „nařízení č. 2015/1589“), neboť právní základ zkoumaného režimu předchází vstupu v platnost Římské smlouvy;
- nedostatečné odůvodnění s ohledem na čl. 1 písm. b) bod v) nařízení č. 2015/1589;

- nesprávné právní posouzení a nesprávné posouzení skutkového stavu, pokud jde o uvedené datum liberalizace trhu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí kvalifikuje mechanismus režimu podpory v období od roku 1994 do roku 1998 jako nový. V této souvislosti se žalobkyně dovolává:
- porušení procesních práv účastníků řízení a zásad právní jistoty a legitimního očekávání z toho důvodu, že Komise rozšířila rozsah svého šetření nad rámec stanovený rozhodnutím o zahájení řízení;
 - porušení článku 17 nařízení č. 2015/1589 z toho důvodu, že Komise rozhodla, že žádost o zrušení ze strany jednotlivce přerušila promlčecí lhůtu.

Žaloba podaná dne 1. června 2017 – Campbell v. Komise

(Věc T-312/17)

(2017/C 249/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Liam Campbell (Dundalk, Irsko) (zástupce: J. MacGuill, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 7. dubna 2017, kterým se žalobkyni odepírá přístup k dokumentům týkajícím se řízení o nesplnění povinnosti zahájeného proti Litvě za údajné neprovedení směrnice 2010/64/EU ⁽¹⁾.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná konkrétně neposoudila žádost o přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001, a to v rozporu s příslušnou judikaturou.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná neoprávněně vycházela z určitých obecných předpokladů týkajících se zpřístupnění dokumentů, a to v rozporu se zásadami uvedenými v příslušné judikatuře.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná konkrétně a ve skutečnosti neposoudila rizika ve vztahu ke každému dokumentu, což je rovněž v rozporu s příslušnou judikaturou.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná konkrétně a ve skutečnosti neposoudila možnost částečného přístupu, a to v rozporu s judikaturou.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení žalované ohledně existence převažujícího veřejného zájmu v rozporu se zásadami v judikatuře.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. 2010, L 280, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Hebberecht v. ESVČ

(Věc T-315/17)

(2017/C 249/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chantal Hebberecht (Addis-Abeba, Etiopie) (zástupce: B. Maréchal, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil návrh za přípustný a opodstatněný;
- zrušil rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování (OOJ) Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) [Ares (2017) 615970 – 03/02/2017] týkající se odmítnutí prodloužit o jeden rok pověření paní Ch. Hebberecht jakožto vedoucí Delegace EU v Etiopské federální demokratické republice;
- uložil ESVČ, aby žalobkyni zaplatila paušální částku ve výši 250 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla;
- podpůrně, uložil ESVČ, aby žalobkyni zaplatila paušální částku ve výši 200 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla;
- podpůrně, uložil ESVČ, aby žalobkyni zaplatila paušální částku ve výši 150 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla;
- podpůrně, uložil ESVČ, aby žalobkyni zaplatila paušální částku ve výši 100 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla;
- podpůrně, uložil ESVČ, aby žalobkyni zaplatila paušální částku ve výši 50 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla;
- uložil ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady zákazu diskriminace, neboť žalobkyně má za to, že rozhodnutí neprodloužit její pověření jakožto vedoucí Delegace Evropské unie (dále jen „EU“) v Etiopské federální demokratické republice (dále jen „Etiopie“) se zdá být přímo spojené s vlnou agrese a diskriminace antisemitistické povahy.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady zájmu služby, jelikož prodloužení pověření žalobkyně by bylo odůvodněné na základě řady takových skutečností, které zohledňují zájem služby, jako:
 - zachování efektivně vedeného a organizované delegace s kvalifikovaným a motivovaným personálem, který plní své povinnosti pod vedením zkušené vedoucí delegace;
 - zachování vedoucí delegace, která má 28 let zkušeností v oblasti diplomatických vztahů, politiky a ekonomie a spolupráce v zemi, která má statut výjimečného partnera EU, jako je Etiopie;
 - příspěvek k zachování stability země a vyloučení narušení této stability rozpoutáním občanské války;
 - příspěvek k zastavení současného přílivu migrantů a zabránění jeho nárůstu.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení, neboť ostatním úředníkům nacházejícím se v totožné situaci, jako je situace, v níž se nachází žalobkyně, bylo pověření prodlouženo na základě důvodů totožných s důvody, které uvedla žalobkyně ve své žádosti o prodloužení o jeden rok. V tomto rámci žalobkyně uplatňuje také nedodržení opatření k pozitivní diskriminaci, stanovených služebním řádem za účelem dosažení parity, přičemž tento argument se opírá o skutečnost, že nový vedoucí delegace, který byl jmenován na její místo, je muž.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady kontinuity veřejné služby, která je hlavním kritériem pro rozhodnutí o prodloužení, neboť pět ostatních osob rovněž odchází, z nich vedoucí útvaru spolupráce a vedoucí útvaru pro rozvoj venkova a bezpečnost potravin, jejichž pracovní místa jsou klíčová pro spolupráci a rozvoj. Žalobkyně tudíž tvrdí, že za těchto podmínek by prodloužení jejího pověření o jeden rok jakožto vedoucí delegace zajistilo kontinuitu veřejné služby a odbornou přípravu nově přichozících kolegů.

Žaloba podaná dne 22. května 2017 – Aldridge a další v. Komise

(Věc T-319/17)

(2017/C 249/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgie) a třicet dva dalších žalobců (zástupci: S. Rodrigues a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

— určil, že tato žaloba je přípustná a důvodná,

a v důsledku toho:

- zrušil rozhodnutí ze dne 15. července 2016, jímž byla zamítnuta žádost o přeřazení ze dne 16. března 2016;
- zrušil rozhodnutí ze dne 13. února 2017, jímž byla zamítnuta stížnost ze dne 14. října 2016;
- uložil povinnost nahradit majetkovou i nemajetkovou újmu vzniklou žalobcům;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z námitky protiprávnosti vznesené vůči rozhodnutí ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) ze dne 16. října 2012 provést jen jednorázové přeřazení dočasných zaměstnanců se smlouvou na dobu neurčitou.

Podle žalobců je uvedené rozhodnutí protiprávní, neboť bylo přijato v rozporu s čl. 10 odst. 3 a článkem 15 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „PROZ“), s hierarchií norem i se zásadou ochrany legitimního očekávání. Rozhodnutí ředitele OLAF ze dne 15. července 2016, jímž byla zamítnuta žádost o přeřazení ze dne 16. března 2016, a ze dne 13. února 2017, jímž byla zamítnuta stížnost ze dne 14. října 2016 (dále společně jen „napadená rozhodnutí“), byla tudíž přijata na základě rozhodnutí, které je protiprávní, a musí být proto zrušena.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady řádné správy spočívajícího především v tom, že vstup nového služebního řád úředníků Evropské unie z roku 2014 a ustanovení omezujících perspektivy kariérního postupu za hranici platových tříd AD 12 a AST 9 v platnost nepředstavuje platný důvod pro vyloučení těchto dočasných zaměstnanců z přezazovacích řízení.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení zásady rovného zacházení, jelikož napadená rozhodnutí jsou v rozporu s rozhodnutím Komise, adresovaným agenturám Evropské unie, které stanoví účast dočasných zaměstnanců v přerazovacích řízeních. V této souvislosti uvádějí, že na dočasné zaměstnance Společného výzkumného střediska („CCR“) Komise se smlouvami na dobu neurčitou se vztahuje mechanismus každoročního přerazování, na což žalobci poukazují jako na bezdůvodné nerovné zacházení.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality spočívajícího především v tom, že omezení přerazování v průběhu kariéry na jediné přerazení není opatřením odpovídajícím cíli zajistit potřeby OLAF v oblasti zvláštních odborností, popsanému v rozhodnutí ze dne 16. října 2016, nýbrž opatřením, které může naopak bránit tomu, aby OLAF udržoval dočasné zaměstnance dlouhodobě ve svých službách.

Žaloba podaná dne 24. května 2017 – Hautala a další v. EFSA

(Věc T-329/17)

(2017/C 249/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Heidi Hautala (Helsinky, Finsko), Benedek Jávor (Budapešť, Maďarsko), Michèle Rivasi (Valence, Francie) a Bart Staes (Antverpy, Belgie) (zástupkyně: B. Kloostra, advokátka)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EFSA ze dne 14. března 2017 pod číslem PAD 2017/005 CA, kterým potvrdil svá rozhodnutí ze dne 9. prosince 2016 a 7. října 2016 pod číslem PAD 2016/034, kterými byl zamítnut přístup ke většině dokumentů požadovaných žalobci; a
- uložil EFSA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První důvod vychází z porušení čl. 6 odst. 1 nařízení 1367/2006 ⁽¹⁾, když jej EFSA neuplatnil na požadované informace. Výjimka ze zveřejnění týkající se ochrany „obchodních zájmů fyzické či právnické osoby, včetně duševního vlastnictví“, stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení 1049/2001 měla být EFSA odmítnuta a neuplatněna na požadované informace, a to na základě čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006.
2. Druhý důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 4 a čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení 1049/2001 ⁽²⁾ a článku 41 nařízení 178/2002 ⁽³⁾, když EFSA odmítl zveřejnit požadované informace o obchodních zájmech vlastníků studie, ačkoli nehrozilo konkrétní nebezpečí škody, z porušení čl. 4 odst. 4 písm. d) Aarhuské úmluvy, který stanoví, že výjimka ze zveřejnění se může uplatnit pouze na ochranu „důvěrnosti obchodních a průmyslových informací, je-li chráněna zákonem s cílem chránit legitimní hospodářský zájem“, přičemž v projednávané věci nebyl žádný konkrétní hospodářský zájem určen.
3. Třetí důvod vychází z toho, že EFSA nesprávně uplatnil čl. 63 odst. 2 nařízení 1107/2009 ⁽⁴⁾, které se nevztahuje na požadované informace a zveřejnění informací podléhá vyššímu veřejnému zájmu ve smyslu čl. 63 odst. 2 a/nebo článku 16 nařízení č. 1107/2009.
4. Čtvrtý důvod vychází z porušení čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, když EFSA neuznal existenci převládajícího veřejného zájmu na zveřejnění studií a odepřel žalobcům konstatování převládajícího veřejného zájmu na zveřejnění studií.

5. Pátý důvod vychází z opomenutí zvážit zájem veřejného přístupu k informacím o životním prostředí ve studiích vůči soukromému zájmu obchodních společností chránit obchodní zájmy a/nebo hospodářskému zájmu společnosti, čímž EFSA porušil čl. 4 odst. 2 první odrážku nařízení 1049/2001.
6. Šestý důvod vychází z toho, že dostupná data neumožňují nezávislý a úplný přezkum EFSA stanoviska ohledně glyfosátů a proto mají žalobci zájem na zveřejnění studií. Popřením obecného zájmu a zájmu žalobců na zveřejnění požadovaných informací EFSA porušil své povinnosti podle článků 2 a 4 nařízení č. 1049/2001 a článku 41 nařízení č. 178/2002.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. LL 31, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. května 2017 – E-Control v. ACER

(Věc T-332/17)

(2017/C 249/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Viedeň, Rakousko) (zástupce: F. Schuhmacher, advokát)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů ze dne 17. března 2017, věc A-001-2017 (konsolidovaná);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První důvod vychází z nesprávného právního posouzení, když odvolací senát konstatoval, že ACER měl pravomoc změnit návrh přenosové soustavy.
 - Žalobce tvrdí, že odvolací senát pochybil, když měl za to, že ACER má pravomoc změnit návrh přenosové soustavy operátorů, protože nařízení Komise (EU) č. 2015/1222 ⁽¹⁾ tuto pravomoc nestanoví.
2. Druhý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, když odvolací senát konstatoval, že ACER měl pravomoc, přestože nezohlednil žádost žalobce o změnu.
 - Žalobce tvrdí, že ACER nezohlednil jeho návrh na změnu podle čl. 9 odst. 12 nařízení Komise (EU) č. 2015/1222. Podle žalobce se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že ACER měl pravomoc navzdory skutečnosti, že nezohlednil jeho návrh na změnu.

3. Třetí důvod vychází z nesprávného právního posouzení, když odvolací senát konstatoval, že ACER měl pravomoc zavést hranici nabídkové zóny podle článku 15 nařízení Komise (EU) č. 2015/1222.
- Žalobce tvrdí, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že ACER měl pravomoc změnit nabídkovou zónu a zavést nové hranice podle článku 15 nařízení Komise (EU) č. 2015/1222. Podle žalobce ACER jednal *ultra vires* a porušil právní rámec a pravomoci členských států.
4. Čtvrtý důvod vychází z nedostatku odůvodnění a z nesprávného právního posouzení, když odvolací senát konstatoval, že ACER prokázal, že na německo-rakouské hranici existuje strukturální přetížení.
- Žalobce tvrdí, že jeho procesní práva nebyla dodržena, jelikož odvolací senát se nezabýval argumenty předloženými v odvolání, ale opřel se o obecné prohlášení bez konkrétního vztahu k projednávané věci. Pokud Soudní dvůr konstatuje, že odvolací senát poskytl dostačující odůvodnění, uplatňuje žalobce rovněž, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když bez odkazu na právní standardy přijal závěr ACER založený na nesprávné definici přetížení.
5. Pátý důvod vychází z neexistence řádného odůvodnění a nesprávného právního posouzení, když nebyly zohledněny žádosti o důkazy předložené žalobcem.
- Žalobce tvrdí, že odvolací senát neuvedl smysluplné posouzení žádosti a že tím porušil povinnost uvést odůvodnění. Podle žalobce měl odvolací senát učinit odůvodněný závěr ohledně opodstatněnosti odvolání a měl povinnost žádat o informace nezbytné k rozhodnutí v projednávané věci. Podle žalobce se tedy odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žádost žalobce o informace.
6. Šestý důvod vychází z nedostatku odůvodnění a nesprávného právního posouzení, když odvolací senát konstatoval, že nastavení hranice nabídkové zóny bylo přiměřené.
- Žalobce vznáší dva důvody, nedostatek odůvodnění jako porušení procesních práv a nesprávné právní posouzení ve vztahu k požadovanému právnímu standardu. Podle žalobce napadené rozhodnutí nezohlednilo základní zásadu proporcionality obsaženou v článku 16 nařízení (ES) č. 714/2009 ⁽¹⁾, která je zároveň základní zásadou SFEU.

⁽¹⁾ Commission regulation (EU) 2015/1222 of 24 July 2015 establishing a guideline on capacity allocation and congestion management (OJ 2015, L197, p. 24).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. L 211, s. 15).

Žaloba podaná dne 29. května 2017 – Austrian Power Grid a Voralberger Übertragungsnetz v. ACER

(Věc T-333/17)

(2017/C 249/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Austrian Power Grid AG (Víděň, Rakousko) a Voralberger Übertragungsnetz GbmH (Bregenz, Rakousko) (zástupci: H. Kristoferitsch a S. Huber, advokáti)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů ze dne 17. března 2017, věc A-001-2017 (v konsolidovaném znění), a zrušil následující části a ustanovení rozhodnutí ACER č. 06/2016 ze dne 17. listopadu 2016 o návrhu provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav na stanovení regionů pro výpočet kapacity:

i. článek 1 napadeného rozhodnutí ve spojení s

— čl. 1 odst. 1 písm. c) přílohy I;

— slovem „also“ („také“) a textem „for the purposes of capacity allocation on the affected bidding zone borders until the requirements described in Article 5(3) of this document are fulfilled“ („pro účely přidělení kapacity na hranice dotyčných nabídkových zón, dokud nebudou splněny požadavky popsané v čl. 5 odst. 3 tohoto dokumentu“) uvedeným v čl. 2 odst. 2 písm. e) přílohy I;

ii. článek 2 napadeného rozhodnutí;

iii. přílohu IV;

iv. přílohu V;

případně

navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušeno a věc byla vrácena odvolacímu senátu;

- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát nesprávně usoudil, že ACER má pravomoc změnit návrh provozovatelů přenosových soustav (dále jen „PPS“).

Žalobkyně namítají, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, jelikož se odvolací senát nezabýval tím, že ACER nemá pravomoc věcně změnit návrh všech PPS týkající se regionů pro výpočet kapacity (dále jen „RVK“).

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát nesprávně dovodil, že ACER má pravomoc nezohlednit žádost E-Control o změnu.

Žalobkyně jsou toho názoru, že žádost rakouského vnitrostátního regulačního orgánu (dále jen „VRO“) E-Control o změnu návrhu všech PPS týkajícího se RVK nebyla vyřízena postupem podle čl. 9 odst. 12 nařízení o PKŘP⁽¹⁾. Schválením tohoto protiprávního uplatnění článku 9 nařízení o PKŘP se odvolací senát podle názoru žalobkyň dopustil nesprávného právního posouzení.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát nesprávně dovodil, že ACER má pravomoc vymezit nabídkové zóny postupem podle článku 15 nařízení o PKŘP.

Všechny dostupné výkladové metody i judikatura a autentický výklad Komise podle názoru žalobkyň jednoznačně podporují závěr, že rozdělení stávající nabídkové zóny a povinnost zavést mechanismus přidělování kapacity nemohou být založeny na článku 15 nařízení o PKŘP. Výklad, který zastává ACER a odvolací senát, je podle žalobkyň naproti tomu založen na nesprávném a neúplném výkladu právních předpisů a skutkových okolností daného případu.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát pochybil při výkladu výrazu „strukturální přetížení“ a rozsahu jeho posouzení.

V rozhodnutí týkajícím se RVK provedla ACER podle žalobkyň výklad strukturálního přetížení, který se nezakládá ani na nařízení o PKRP, ani na nařízení (ES) č. 714/2009 ⁽¹⁾, aby tak podpořila svoji domněnku, že německo-rakouská hranice je strukturálně přetížená. Žalobkyně zdůrazňují, že odvolací senát de facto přijal tento nesprávný výklad relevantních právních předpisů, a přijal tak věcně protiprávní rozhodnutí. Žalobkyně nadto namítají, že tím, že odvolací senát přijal domněnku ACER týkající se strukturálního přetížení na německo-rakouském propojení, nesprávně přenesl důkazní břemeno na žalobkyně a porušil svoji povinnost posoudit skutkové okolnosti daného případu v plném rozsahu a povinnost uvést odůvodnění.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát nesprávně usoudil, že rozdělení německo-rakouské nabídkové zóny je přiměřené.

Žalobkyně namítají, že jednoznačně prokázaly, že rozdělení německo-rakouské nabídkové zóny nařízené ACER je nepřiměřeným zásahem do jejich práv. Odvolací senát se však podle žalobkyň argumenty, které vznesly ve svých odvoláních, vůbec nezabýval. Odvolací senát nadto podle názoru žalobkyň nesprávně usoudil, že rozdělení nabídkové zóny a zavedení mechanismu přidělování kapacity je přiměřené.

6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát nesprávně konstatoval, že zavedením německo-rakouské nabídkové zóny nedošlo k omezení základních svobod.

Žalobkyně jsou toho názoru, že prokázaly, že na rozdíl od závěru ACER a odvolacího senátu došlo zavedením MPK na německo-rakouské hranici k omezení volného pohybu zboží zakotveného v článcích 34 a 35 SFEU a volného pohybu služeb (článek 56 SFEU). Žalobkyně zdůrazňují, že odvolací senát zkratkovitě a bez uvedení důvodů odmítl jejich argumenty a rozhodl, že ve vztahu k množstevním omezením týkajícím se dvoustranného obchodování s energií nebyly vzneseny žádné námitky týkající se základních svobod. Odvolací senát podle žalobkyň proto porušil primární právo Unie a povinnost uvést náležité odůvodnění.

7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát nesprávně usoudil, že rozhodnutí Agentury týkající se RVK je v souladu s procesními pravidly.

Žalobkyně poukazují na to, že v odvoláních prokázaly, že rozhodnutí Agentury týkající se RVK je zčásti nesprávné z těchto důvodů: i) Agentura překročila svoji pravomoc, když prohlásila, že nezávazné stanovisko ACER 09/2015 ze září 2015 má závazné účinky, a jelikož toto stanovisko nebylo součástí konzultačního postupu, ACER zásadně porušila procesní práva žalobkyň; ii) spis Agentury týkající se přípravy rozhodnutí o RVK neobsahoval technické studie, analýzy, ani hloubkové posouzení: Agentura buď poskytla žalobkyním značně neúplné informace, a porušila tak právo žalobkyň na úplný přístup ke spisu podle článku 41 Listiny základních práv EU, nebo vůbec nepřipravila nebo nekonzultovala technické poznatky a analýzy, aby své rozhodnutí o RVK řádně fakticky podpořila; iii) Agentura nezohlednila povinné požadavky pro změnu nabídkové zóny stanovené v článku 33 nařízení o PKRP; iv) rozhodnutí o RVK je založeno na skutečnostech, které nebyly dostatečně objasněny, přičemž Agentura neuvedla žádné připomínky.

Odvolací senát podle žalobkyň i přes to, že se ACER dopustila těchto závažných porušení právními předpisy stanovených procesními pravidly, opět velmi obecným způsobem potvrdil legitimnost rozhodnutí o RVK, a postupoval tudíž protiprávně.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. 2015, L 197, s. 24).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. 2009, L 211, s. 8).

Žaloba podaná dne 2. června 2017 – FLA Europe v. Komise**(Věc T-347/17)**

(2017/C 249/53)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: FLA Europe NV (Oudenaarde, Belgie) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a B. Natens, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/423 ze dne 9. března 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné společnostmi Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co Ltd, Samyang Vietnam Co Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd a Dongguan Texas Shoes Limited Co., s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 5 odst. 1 a 2 SEU. Podpůrně uplatňuje porušení zásady institucionální rovnováhy ve smyslu čl. 13 odst. 2 SEU.
 - Napadené nařízení bylo přijato bez právního základu.
 - Komise nebyla oprávněna přijmout napadené nařízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 266 SFEU, jelikož nebyla přijata opatření nezbytná k provedení rozsudku Soudního dvora ze dne 4. února 2016, C&J Clark International (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036⁽¹⁾ a zásady právní jistoty (zákaz retroaktivity), jelikož antidumpingové clo bylo uloženo na zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 21 nařízení (EU) č. 2016/1036, jelikož antidumpingové clo bylo uloženo bez nového posouzení unijního zájmu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 5 odst. 1 a článku 4 SEU, jelikož byl přijat právní akt, který jde nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle.

⁽¹⁾ nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 2. června 2017 – Nike European Operations Netherlands a další v. Komise**(Věc T-351/17)**

(2017/C 249/54)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nizozemsko), Hugo Boss AG (Metzingen, Německo), Timberland Europe BV (Almelo, Nizozemsko), New Balance Athletic Shoes (UK) Ltd (Warrington, Spojené království), Wolverine Europe BV (Amsterdam, Nizozemsko) a Wolverine Europe Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: E. Vermulst a J. Cornelis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/423 ze dne 9. března 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné společnostmi Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co Ltd, Samyang Vietnam Co Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd a Dongguan Texas Shoes Limited Co., s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 64, s. 72);
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise neměla pravomoc přijmout napadené nařízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že opětovné zahájení ukončeného řízení týkajícího se obuvi a uložení promlčeného antidumpingového cla se zpětnou účinností prostřednictvím napadeného nařízení i) nemá právní základ, je založené na zjevně nesprávném posouzení článku 266 SFEU a základního nařízení ⁽¹⁾ a porušuje čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení, ii) je neslučitelné se zásadami ochrany legitimního očekávání, právní jistoty a zákazu zpětné účinnosti, pokud jde o žalobkyně; a iii) je založeno na nesprávném použití článku 266 SFEU, na zneužití pravomoci Evropskou komisí a porušuje čl. 5 odst. 4 SEU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že uložení cla se zpětnou účinností dodavatelům žalobkyní, které zabránilo žalobkyním v zaplacení, porušuje zásadu zákazu diskriminace.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise zneužila pravomoci při posouzení žádostí o zacházení v tržním hospodářství a individuálního zacházení dodavatelů žalobkyně týkajících se uložení antidumpingového cla se zpětnou účinností, a že porušila zásadu zákazu diskriminace.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 6. června 2017 – Genomic Health v. EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)**(Věc T-354/17)**

(2017/C 249/55)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Genomic Health, Inc. (Redwood City, Kalifornie, Spojené státy) (zástupkyně: A. Reid, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE“ – Přihláška č. 15 214 257

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. února 2017, ve věci R 1682/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto odvolacím řízení.

Dovolávané žalobní důvody

Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí je nesprávné a představuje:

- porušení obecných zásad rovného zacházení, řádné správy a právní jistoty;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. června 2017 – Aldo Supermarkets v. EUIPO – Aldi Einkauf (ALDI)**(Věc T-359/17)**

(2017/C 249/56)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Aldo Supermarkets (Varna, Bulharsko) (zástupce: C. Saettel, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „ALDI“ – přihláška č. 12 749 586.

Řízení před EUIPO: námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. března 2017 ve věci R 976/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení pravidla 19 nařízení č. 2868/95;
- Rozpor v odůvodnění spočívající v tom, že odvolací senát v bodě 18 napadeného rozhodnutí uznal, že formulář námitek obsahuje barevné vyobrazení starší ochranné známky, a v bodě 24 napadeného rozhodnutí, že žalobkyně předložila soubor PDF s barevným vyobrazením ochranné známky, ačkoli jsou tato tvrzení neslučitelná se zjištěním učiněným v bodech 22 až 25 napadeného rozhodnutí, jehož podstatou je, že žalobkyně neprokázala existenci své starší ochranné známky, neboť nedoložila její barevné vyobrazení;
- Porušení práva na obhajobu a zásady kontradiktornosti spočívající v tom, že odvolací senát poukázal bez návrhu na porušení pravidla 19 prováděcího nařízení bez vyslechnutí účastníků řízení k tomuto důvodu, přestože zásada kontradiktornosti ukládá odvolacím senátům vyslechnout účastníky řízení ke každému důvodu, jež hodlají uplatnit bez návrhu;
- Porušení čl. 42 odst. 2 nařízení č. 207/2009 a pravidla 22 odst. 3 a 4 prováděcího nařízení.

Žaloba podaná dne 2. června 2017 – Jana shoes a další v. Komise

(Věc T-360/17)

(2017/C 249/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold, Německo), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold) a Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (zástupci: A. Willems a S. De Knop, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/423 ze dne 9. března 2017, kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné společnostmi Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd a Dongguan Texas Shoes Limited Co., kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. 2017, L 64, s. 72);
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že bez platného právního základu porušuje nařízení 2017/426 zásadu svěření pravomocí podle čl. 5 odst. 1 a 2 SEU a v každém případě zásadu institucionální rovnováhy podle čl. 13 odst. 2 SEU.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že nepřijetím nezbytných opatření k zajištění souladu s rozsudkem ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14, *C&J Clark International*, nařízení 2017/423 porušuje článek 266 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že uložením anti-dumpingového cla z dovozů obuvi, „které probíhaly během doby použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 a nařízení Rady (EU) 1294/2009“, nařízení 2017/423 porušuje čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036, ⁽¹⁾ a zásadu právní jistoty (zákaz zpětné působnosti).
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že uložením anti-dumpingového cla bez provedení nového posouzení zájmu Unie, nařízení 2017/423 porušuje článek 21 nařízení 2016/1036, a že je v každém případě zjevně chybně dospět k závěru, že uložení antidumpingového cla bylo v unijním zájmu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, přijetím aktu, který přesahuje meze toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle, porušuje nařízení 2017/423 čl. 5 odst. 1 a 4 SEU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 6. června 2017 – NCL v. EUIPO (FEEL FREE)

(Věc T-362/17)

(2017/C 249/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: NCL Corporation Ltd (Miami, Florida, Spojené státy americké) (zástupci: J. Bühling a D. Graetsch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „FEEL FREE“ – Přihláška č. 15 090 533

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. března 2017 ve věci R 2094/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 5. června 2017 – Marcin Bielawski v. EUIPO (HOUSE OF CARS)**(Věc T-364/17)**

(2017/C 249/59)

*Jednací jazyk: polština***Účastníci řízení***Žalobce:* Marcin Bielawski (Varšava, Polsko) (zástupce M. Kondrat, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „HOUSE OF CARS“ – Přihláška č. 15 172 638*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. března 2017, ve věci R 2047/2016-5**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil; nebo
- napadené rozhodnutí změnil tak, že vzhledem k přihlášené ochranné známce neexistuje žádný absolutní důvod pro zamítnutí zápisu;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 5. června 2017 – Polsko v. Komise**(Věc T-366/17)**

(2017/C 249/60)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. března 2017 (oznámené pod číslem C (2017) 1904 dne 24. března 2017), kterým se odmítá poskytnutí finančního příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj na velký projekt „Zahájení výroby nové generace dieselového motoru společností Volkswagen Motor Polska“, jenž je součástí operačního programu „Inovační hospodářství“, na který se vztahuje strukturální pomoc v rámci cíle Konvergence v Polsku,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení projektu „Zahájení výroby nové generace dieselového motoru společností Volkswagen Motor Polska“, v tom, že tento projekt není v souladu s prioritami operačního programu „Inovační hospodářství“ (prioritní osa IV programu), a tudíž nesplňuje požadavky uvedené v čl. 41 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. 2006, L 210, s. 25), a to z důvodu nedostatku inovativnosti.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 2 nařízení č. 1083/2006 z důvodu překročení lhůty pro posouzení projektu.

Žaloba podaná dne 9. června 2017 – Linak v. EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Tvar elektricky ovládaného zvedacího sloupku)

(Věc T-367/17)

(2017/C 249/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Linak A/S (Nordborg, Dánsko) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství „Tvar elektricky ovládaného zvedacího sloupku“ č. 101 159-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2017, ve věci R 1411/2015-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení náhradu nákladů žalobkyně.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 6 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 9. června 2017 – Linak v. EUIPO – ChangZhou Kaidi Electrical (Tvar zdviháku s elektrickým ovládáním)

(Věc T-368/17)

(2017/C 249/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Linak A/S (Nordborg, Dánsko) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství „Zdvihák s elektrickým ovládáním“ (Průmyslový) vzor Společenství č. 101 159-0002

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2017, ve věci R 1412/2015

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a vedlejší účastnici v řízení náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 6 nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 13. června 2017 – Winkler v. Komise

(Věc T-369/17)

(2017/C 249/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Bernd Winkler (Grange, Irsko) (zástupkyně: A. Kässens, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované o stížnosti ze dne 13. března 2017 a uložil žalované, aby přijala rozhodnutí o výpočtu kapitálové hodnoty v okamžiku registrace návrhu žalobce dne 14. září 2011,
- podpůrně uložil žalované zaplacení odškodnění ve výši 19 920,39 eura, splatné na penzijní konto žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady přiměřené doby trvání řízení, právní jistoty, spravedlivého procesu a porušení povinnosti informování a konzultace
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace a zásady přiměřenosti
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení ochrany legitimního očekávání
-

Žaloba podaná dne 12. června 2017 – KPN v. Komise**(Věc T-370/17)**

(2017/C 249/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: KPN BV (Den Haag, Nizozemsko) (zástupci: P. van Ginneken a G. Béquet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje:

- zrušit rozhodnutí Evropské komise C(2016) 5156 final ze dne 3. srpna 2016, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP podle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady č. 139/2004 ve věci M.7978-Vodafone/Liberty Global/Dutch JV;
- vrátit věc zpět Komisi k novému přezkumu podle čl. 10 odst. 5 nařízení Rady č. 139/2004;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení trhu pro sportovní obsah, čímž je analýza hospodářské soutěže, kterou Komise provedla, založena na chybějícím právním základě.
 - Žalobkyně uvádí, že sportovní obsah není zastupitelný a pro předplatitele je zásadní. Tato skutečnost vede k tomu, že sportovní obsah (zejména zásadní sportovní obsah) je zásadní pro distributory televizního vysílání, kteří se chtějí zúčastnit hospodářské soutěže na (kromě jiného) trzích s televizními službami.
 - Krom toho žalobkyně uvádí, že Komise se svým opačným názorem dopustila zjevně nesprávného posouzení trhu (resp. trhů) pro sportovní obsah. Toto pochybení při určení trhu mělo další následky pro další posouzení Komise v tomto rozhodnutí a konečně následky pro závěr Komise o povolení spojení podniků.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení týkajícího se pobídky k zavedení omezení přístupu na velkoobchodní trh s prémiovými placenými televizními službami se sportovními kanály.
 - Žalobkyně uvádí, že Ziggo již před spojením byla schopna a měla podnět k omezení přístupu k podstatným obsahům vůči konkurentům, což bylo Komisi známo. Spojení podniků tím umožňuje rozšíření omezení na nové trhy, jako jsou trhy pro kombinované balíčky pevná síť – mobilní síť.
 - Žalobkyně dále uvádí, že Komise nesprávně konstatovala, že spotřeba obsahu na mobilních zařízeních je nižší a že tyto trhy tedy nejsou spojením podniků dotčeny. Krom toho Komise nesprávně konstatovala, že trhy pro kombinované balíčky pevná síť – mobilní síť v Nizozemsku se nacházejí teprve v své počáteční fázi.
 - Podle žalobkyně tak Komise dospěla k nesprávnému závěru, že spojení podniků nemá negativní vliv, pokud jde o omezení přístupu pro sportovní obsah na trzích s kombinovanými balíčky pevná síť – mobilní síť.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Komise neodůvodnila, z jakého důvodu Joint Venture nevedlo k podnětu k omezení přístupu k podstatným obsahům pro soutěžitele na navazujících trzích.
 - Žalobkyně uvádí, že závěry Komise, které žalobkyně uvedla ve výše uvedených žalobních důvodech, nejsou dostatečně odůvodněny.

Žaloba podaná dne 16. června 2017 – HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise**(Věc T-380/17)**

(2017/C 249/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Německo) a Schwenk Zement KG (Ulm, Německo) (zástupci: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, M. Raible, U. Soltész, G. Wecker a H. Weiß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2017) 1650 final ze dne 5. dubna 2017, kterým se spojení podniků prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a s fungováním Dohody o EHP ve věci M. 7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise neměla pravomoc rozhodnout o transakci, neboť jí schází unijní rozměr. Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a porušila článek 1 nařízení Rady č. 139/2004⁽¹⁾ (dále jen „nařízení o spojování podniků“), když za „dotčené podniky“ považovala společnosti HeidelbergCement a Schwenk, a nikoli přímého nabyvatele Duna-Dráva Cement.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila články 2 a 8 nařízení o spojování podniků, dopustila se v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení a porušila svou povinnost uvést odůvodnění při vymezení relevantního zeměpisného trhu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení o spojování podniků, když zakázala transakci bez prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže na podstatné části vnitřního trhu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení při zkoumání účinků transakce z hlediska hospodářské soutěže.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení při zkoumání a zamítnutí navrhovaného nápravného opatření.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila několika procesních pochybení, a porušila tak podstatné procesní náležitosti, právo žalobkyně na obhajobu a jejich základní práva, jakož i zásadu řádné správy a svou povinnost jednat s náležitou péčí.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise neměla pravomoc zakázat nabytí Cemex Hungary poté, co postoupila maďarskou část transakce k přezkumu maďarskému orgánu pro ochranu hospodářské soutěže podle čl. 4 odst. 4 nařízení o spojování podniků.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40).

Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Cavankee Fishing a další v. Komise**(Věc T-138/08) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/66)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – FK (*) v. Komise**(Věc T-816/16 RENV) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/67)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 319, 20.10.2012 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-87/12).

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.

